ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Αλφα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 23 ΜΑΪΟΥ 1998
ΕΤΟΣ 4ο
ΦΥΛΛΟ 134
ΔΡΑΧΜΕΣ 200

Ινδονησία...

...Μπέρμιγχαμ

Στο βασίλειο της οικονομίας...

...ένας ακόμα αναλώσιμος τοποτηρητής έπεσε. Παραίτηση Σουχάρτο, μετά από 32 χρόνια στην εξουσία της Ινδονησίας. Μια παραίτηση που συνοδεύτηκε από εκατοντάδες νεκρούς και μια "συγνώμη" στο λαό "του". Οι φωτιές στους δρόμους έδωσαν τη θέση τους σε πολυπληθείς εκδηλώσεις πανηγυρισμών. Βέβαια πανηγυρισμούς έστησαν και τα χρηματιστήρια της νοτιανατολικής Ασίας, αφού άμεσο αποτέλεσμα αυτής της παραίτησης, ήταν η άνοδος των χρηματιστηριακών δεικτών.

Στη Γενεύη, η συνδιάσκεψη του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου τελείωσε τις τριήμερες εργασίες της. Για μια ακόμη φορά, τα πλούσια κράτη άσκησαν πιέσεις στον "τρίτο κόσμο" για περισσότερη "ανάπτυξη" και "ελεύθερη αγορά" με αντάλλαγμα ακόμα περισσότερη φτώχια και περιβαλλοντικές καταστροφές. Για μια ακόμα φορά, η "ισχνή" αντίρρηση του "τρίτου κόσμου", απέναντι στις "δυναμικές" προτάσεις για άμεση και πλήρη απελευθέρωση του διεθνούς εμπορίου. Η δικαιολογία απλή. Πολλές από τις χώρες του τρίτου κόσμου δεν έχουν ακόμα εφαρμόσει τα μέτρα του προηγούμενου γύρου διαπραγματεύσεων...όμως η ΜΑΙ δεν μπορεί να περιμένει...

Στην ίδια γειτονιά του πλανήτη, στο Μπέρμιγχαμ, οι G8, οι 8 "ισχυροί" θεώρησαν πως *"οι διεθνείς προοπτικές εξακολουθούν να είναι καλές..."* (για ποιον άραγε;), *"...παρά την ινδονησιακή κρίση"*. Δικαιολόγησαν πλήρως τους οικονομικούς οργανισμούς που θεωρήθηκαν υπεύθυνοι για αυτήν την κρίση, αν και θεώρησαν πως πρέπει να υπάρξουν "πολιτικές μεταρρυθμίσεις". Πώς αλλιώς άλλωστε θα μπορούσαν να απαντήσουν στις επικρίσεις(;) που εκφράστηκαν τον τελευταίο καιρό για το ΔΝΤ, το οποίο κάπου στους υπολογισμούς του δεν έλαβε υπόψη και τους κοινωνικούς παράγοντες ώστε να ελέγχονται οι "παρενέργειες" (έτσι αποκαλούνται τα εκατομμύρια των εξαθλιωμένων που εξεγείρονται).

Το ευαγγέλιο του ΔΝΤ -απολύσεις, μείωση κοινωνικών δαπανών, μείωση ελλειμμάτων με οποιοδήποτε κόστος- αφού επιβεβαιώθηκε, και στο Μπέρμιγχαμ, ταξίδεψε αναζωογονημένο στη Ρωσία, όπου ο κύριος Γέλτσιν, αμέσως μετά την επιστροφή του, εξήγγειλε υποτίμηση στο ρούβλι της τάξης του 40% και 200.000 απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων.

Και σε μια από τις στάσεις της περιοδείας των εκπροσώπων του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, το ελληνικό κράτος, δέχθηκε μεν τα εύσημα για την πορεία της ελληνικής οικονομίας, αλλά και την υπόδειξη *"να μη χαλαρώσει τη λιτότητα"*, για να μπορέσει να εισαχθεί στην ΟΝΕ, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα. Δείγματα γραφής αυτής της *"επιτυχημένης οικονομικής πολιτικής"*, η νέα Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, όπου οι αυξήσεις για το 1999 θα είναι ελάχιστες. Και βέβαια, το απαραίτητο συστατικό της συνταγής του ΔΝΤ -η μείωση των κοινωνικών παροχών- δεν αγνοήθηκε από το ελληνικό κράτος. Το ασφαλιστικό σύστημα περνάει από το μικροσκόπιο, για να κοπούν επιδόματα και να αυξηθούν αντιστρόφως ανάλογα τα ασφάλιστρα σε σχέση με τις παρεχόμενες υπηρεσίες.

Τελικά τα όσα συνέβησαν στην Ινδονησία, αποτέλεσαν μια σελίδα στο βιβλίο τρόμου του ΔΝΤ που η δικτατορία της αγοράς κατάφερε να ξεπεράσει. Μια σελίδα όμως που μια ανάλογη επανάληψή της προδιαγράφεται και θα ξαναγραφτεί σύντομα σε κάποιο κομμάτι της πλανητικής γειτονιάς, όσο στην ανθρωπότητα θα κυριαρχεί το βασίλειο της οικονομίας...

Θέμα

Παγκόσμιος καπιταλισμός; Παγκόσμια αντίσταση...

Το Σάββατο 16 Μάη, ημέρα έναρξης της συνάντησης της G-8 στο Μπέρμιγχαμ, πραγματοποιήθηκαν γιορτές δρόμου ενάντια στον παγκόσμιο καπιταλισμό σε 35 πόλεις σε όλο τον κόσμο. Από την ίδια μέρα, στη Γενεύη, πραγματοποιούνται συνεχώς κινητοποιήσεις ενάντια στην υπουργική συνδιάσκεψη του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Συμπλοκές στην Πράγα. Κινητοποιήσεις στη Βραζιλία και την Ινδία.

σελ. 6-7

Τουρκία

Νέα δίκη των φοιτητών

Αναβλήθηκε για τις 17 Ιουνίου η εισαγγελική απόφασηγια τους 5 εκ των 8 φοιτητών στην Τουρκία (οι 3 από αυτούς αθωώθηκαν), οι οποίοι δικάστηκαν εκ νέου την περασμένη Δευτέρα 18 Μαΐου στην Άγκυρα με την κατηγορία της συμμετοχής στην "Επαναστατική Οργάνωση Νέων".

σελ. 5

Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.

Σύμβαση Υποτέλειας

Σύμφωνα με την νέα ΕΓΣΣΕ θα δοθεί φέτος η υπέρογκη αύξηση στους μισθούς, της τάξης του 4,7%, και 2,8% -παρακαλώ- για το 1999. Έτσι το κατόρθωμα είναι ότι από 1/1/98 ο κατώτατος μισθός ενός υπαλλήλου θα φτάνει μικτά (πάντοτε) τις 142.056 και από 1/7/98 στις 144.987 δρχ..

σελ. 4

Ιστορία

Χρονικό του Μάη '68

Συνεχίζεται η προδημοσίευση από το βιβλίο του Μιχ. Πρωτοψάλτη "Ο Γαλλικός Μάης του 1968 από την οπτική του 21ου αιώνα"

σελ. 10-11

Διεθνή

- **Για την έκρηξη στην Ινδονησία**

σελ.9

Στους Μάηδες του κόσμου

Τελικά για να βρεις ειδήσεις που σε ενδιαφέρουν στον τύπο, πρέπει να τις συλλέγεις κομματάκι-κομματάκι από διαφορετικά φύλλα. Και φαντάζεσαι τον αρχισυντάκτη να λέει: "γράψε μου 400 λέξεις για Ινδονησία". Βέβαια. Και άλλες 100 για Τουρκία. Τί έγινε εκεί; Τίποτα το σπουδαίο, κάτι πορειούλες, κάτι χιλιάδων. Και η οργή, ο πόνος, η ελπίδα γίνονται αδιάφορα μονόστηλα, δίστηλα, τρίστηλα. Με κεντρικό, πρώτη σελίδα, τι κάνει η Χίλαρι με τον Κάστρο, χα, χα, χα.
Η ξεφτίλα των ΜΜΕ δεν περιγράφεται. Έχοντας περάσει προ πολλού την εργαλειακή υπαγωγή τους στην εξουσία, αποκτώντας δύναμη και αυτοτέλεια, έχουν μετατρέψει τα σκουπίδια τους σε πραγματικότητα. Και θα μείνουν έτσι, σαν απολιθωμένα αγάλματα, μέχρι να τα σαρώσουν οι εξεγέρσεις του μέλλοντός μας.

★ ***Ο κ. Κλίντον κάθεται σε αναμμένα κάρβουνα. Εκείνος λείπει στη Γερμανία και η Χίλαρι, η σύζυγός του, πέρασε τη νύχτα στην ίδια στέγη με τον Φιντέλ Κάστρο! (...) «Ο διάολος έχει πολλά ποδάρια»...***

Καθημερινή, Παρασκευή 15 Μάη, σχόλιο για τη συνδιάσκεψη του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.

★ ***Είναι δεδομένο ότι το Στρατιωτικό Μουσείο Διδυμοτείχου θα συμβάλλει στην πολιτιστική αναβάθμιση του Έβρου...***

Βραδυνή, Δευτέρα 18 Μάη, για τα σχέδια του ΓΕΣ να ιδρύσει 6 νέα στρατιωτικά μουσεία.

★ ***Η περιβαλλοντική εκπαίδευση με τρόπο αβίαστο σφυρηλατεί έναν υγιή και φυσικό πατριωτισμό.***

Μακεδονία, Παρασκευή 15 Μάη, για τα μαθήματα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης στα σχολεία της Θράκης.

★ ***Η ταρίφα για υψηλόβαθμο αξιωματικό (...) είναι τουλάχιστον 50 εκατομμύρια...***

Ελευθεροτυπία, Κυριακή 17 Μάη, για την εκτεταμένη εμπλοκή μπάτσων σε κυκλώματα πορνείας και ναρκωτικών -και όχι μόνο.

★ ***"Είναι η πρώτη φορά από το 1974 που τα ΜΑΤ περιφρουρούν την κεντρική επιτροπή του ΠΑΣΟΚ".***

Βραδυνή, Δευτέρα 18 Μάη, για την παρουσία των ΜΑΤ απέναντι στους εργαζόμενους της Ιονικής.

★ ***Εκείνο που απασχολεί ιδιαίτερα την αστυνομία είναι η πορεία των αναρχικών...***

Αγγελιοφόρος, Τρίτη 19 Μάη, γιατί την ίδια ώρα θα έκαναν πορεία και οι πόντιοι (ήταν τελικά 200 άτομα).

★ ***"...ας τους πάνε σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, αλλά υπάρχουν και τα ξερονήσια..." (...) ζήτησε ν' αλλάξει η σχετική νομοθεσία για τη χρήση όπλου από την αστυνομία...***

Νέα, Πέμπτη 21 Μάη, Ανδρεουλάκος και Καρατζαφέρης, βουλευτές της ΝΔ, στη βουλή.

★ ***"Η καλύτερη αντίσταση προς αυτή την ιδεολογία είναι η μνήμη και το γέλιο..."***

Ελευθεροτυπία, Πέμπτη 21 Μάη, Γκασμέντ Καπλάνι, πρόεδρος του Φόρουμ των αλβανών μεταναστών, απαντώντας στις δηλώσεις Ανδρεουλάκου και Καρατζαφέρη.

★ ***...άραβες τρομοκράτες (...) που στο παρελθόν είχαν αναπτύξει έντονη δράση...***

Σκάι TV, Σάββατο 16 Μάη, λίγο πριν η αντιτρομοκρατική ανακοινώσει ότι η έκρηξη σε υπόγειο διαμέρισμα στη Νέα Σμύρνη προήλθε από διαρροή υγραερίου.

★ ***...κατέληξαν να είναι ομοιώματα των επαναστατικών κινημάτων των αρχών του αιώνα που στο εσωτερικό τους διεξάγεται μάχη για τη δημιουργία νέας επετηρίδας μακριά από τις ανάγκες της κοινωνίας (...) έχουν μετατρέψει σε μόνιμο επάγγελμα την υψηλή κομματική τους ιδιότητα...***

Αγγελιοφόρος, Τρίτη 19 Μάη, από εκδήλωση για τα πολιτικά κόμματα στην Πάντειο.

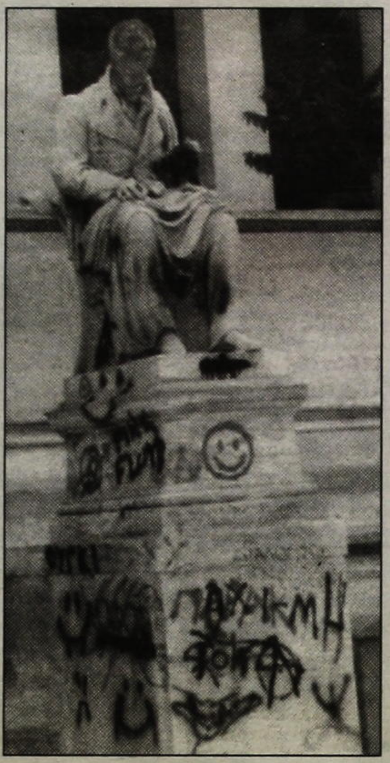

Και όμως έχουν θράσος. Οι πανεπιστημιακές αρχές, αφού ομολογούν ότι ήταν σε διαρκή επικοινωνία με την αστυνομία, αφού δηλώνουν ότι σκέφτηκαν να άρουν το άσυλο και αφού δίστασαν στην αναγκαιότητα μιας επέμβασης των ΜΑΤ, καταγγέλουν τους «βανδαλισμούς» των αγαλμάτων στα Προπύλαια. Και όλα αυτά για μια γιορτή 400 ανθρώπων, που εξέτρεψε για λίγο τους ρυθμούς αυτής της πόλης, ενταγμένη στις κινητοποιήσεις που έγιναν παγκόσμια για την ανακατάληψη της ζωής μας από την εξουσία. Στο τέλος άφησε πίσω της και εικαστικές παρεμβάσεις σαν αυτές που φαίνονται στη φωτογραφία.
Και που ενόχλησαν πολλούς. Και πρώτα απ' όλα τους δημοσιογράφους και τους πανεπιστημιακούς, τους ίδιους δηλαδή που συνέβαλλαν στην καταστροφή της πιο ιστορικής πλατείας της Αθήνας, των Προπυλαίων. Μιας πλατείας άρηκτα συνδεδεμένης με τους κοινωνικούς αγώνες των τελευταίων 30 χρόνων. Που με την άδεια του πανεπιστημίου και τη συνδρομή των ΜΜΕ ισοπεδώθηκε για τις ανάγκες του μετρό.
Δεν υπάρχει κανείς που να μην θεωρεί την επίκληση των "εθνικών ευεργετών και ηγετών" ψεύτικη. Τα ΜΜΕ παιρνούν ξυστά -όποτε δεν είναι χέρι-χέρι- από τις πραγματικές αγωνίες των πανεπιστημιακών: τις ΕΟΚικές επιδοτήσεις για ερευνητικά προγράμματα που καταλήγουν στις εταιρίες τους. Υπάρχουν όμως πολλοί που προτιμούν λίγο χρώμα στη ζωή τους. Ξεκινώντας από την επανοικειοποίηση ενός χώρου που δεν ανήκει στην εξουσία...

Ημερολόγιο καταστρώματος

Πεμπτη 14 Μαη

9 ΝΕΚΡΟΙ και πάνω από 200 τραυματίες σε συγκρούσεις παλαιστινίων με τον ισραηλινό στρατό. Το Ισραήλ γιόρτασε τα 50 του χρόνια.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ στρατιωτικής επιτροπής στη Βουλγαρία για τη συγκρότηση της βαλκανικής δύναμης ταχείας επέμβασης. Συμμετείχαν Αλβανία, Βουλγαρία, Ελλάδα, Ρουμανία και Τουρκία, με παρατηρητές ΗΠΑ και Ιταλία. Η Τουρκία προτείνει τη σύσταση και δεύτερης παρόμοιας δύναμης από το ΝΑΤΟ.

ΠΟΡΕΙΑ εκπαιδευτικών, φοιτητών και μαθητών στην Αθήνα, ενάντια στο νόμο Αρσένη.

ΑΝΑΒΛΗΘΗΚΕ η δίκη των μελών της Πανθεσσαλικής επιτροπής αγώνα των αγροτών. Την προηγούμενη μέρα είχαν καταδικαστεί 17 αγρότες για τις κινητοποιήσεις του '95.

Παρασκευη 15 Μαη

ΣΥΛΛΗΨΗ αστυνομικού, κατηγορούμενου για συμμετοχή σε κύκλωμα διακίνησης ναρκωτικών στην Ηλεία.

Σαββατο 16 Μαη

ΣΥΔΙΑΣΚΕΨΗ των G8 στην Αγγλία. Reclaim the streets και μαζικές κινητοποιήσεις σε όλο τον κόσμο. 400 άτομα στην Αθήνα.

ΤΡΕΙΣ ναυτικοί νεκροί από ασφυξία σε πλωτό γερανό στην Πάτρα. Οι δεξαμενές δεν αερίστηκαν για να επισπευστεί η επισκευή του.

ΠΕΝΤΕ λαθρεπιβάτες από το Κογκό πετάχτηκαν στην θάλασσα από άγνωστο πλοίο κοντά στο Καστελλόριζο. Εξήντα μετανάστες συνελήφθηκαν στην Κάρπαθο.

Κυριακη 17 Μαη

ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ οι διαδηλωτές στην Ινδονησία. Πάνω από 500 οι νεκροί των τελευταίων 3 ημερών. Στα χέρια των φοιτητών μεγάλο μέρος της πρωτεύουσας, προς την οποία ο στρατός στέλνει επιπλέον ενισχύσεις.

ΟΓΚΩΔΕΙΣ διαδηλώσεις στην Τουρκία για την απόπειρα δολοφονίας εναντίον του Ακίν Μπιρντάλ.

Δευτερα 18 Μαη

ΝΕΑ συλλογική σύμβαση εργασίας μετά από πολύμηνες διαπραγματεύσεις. Αύξηση 123 δρχ την ημέρα.

ΜΙΚΡΕΣ ΠΟΙΝΕΣ για τους ΕΚΑΜίτες και ΜΑΤατζήδες που συμμετείχαν στο χουντικό γλέντι της Θεσσαλονίκης.

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Συγκέντρωση συντρόφων για αντιπληροφόρηση στη Θεσσαλονίκη.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ G8, προαναγγέλεται υποτίμηση του ρουβλιού κατά 40% και απολύσεις 200.000 δημοσίων υπαλλήλων στη Ρωσία. Χωρίς συγκοινωνίες μεγάλο τμήμα της χώρας από μαζικές απεργίες ανθρακορύχων και σιδηροδρομικών.

ΑΝΑΤΡΟΠΗ της ομοσπονδιακής κυβέρνησης της Γιουγκοσλαβίας. Η διεθνής Ομάδα Επαφής αίρει την απαγόρευση ξένων επενδύσεων στη Σερβία. Την Παρασκευή είχαν συναντηθεί Ρουγκόβα-Μιλόσεβιτς.

Τριτη 19 Μαη

ΕΠΙΣΗΜΗ παρουσίαση της «εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης». Συνεχείς εξετάσεις και αξιολογήσεις σε όλο το λύκειο.

ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΗ από βουλευτές όλων των κομμάτων της σύμβασης του ΟΗΕ για τους εγκληματίες πολέμου. Πατριωτικές κορώνες υπέρ του Κάρατζιτς και του Μλάντιτς.

Πεμπτη 21 Μαη

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ του δικτάτορα της Ινδονησίας, Σουχάρτο.

Κάτοπτρα και αντικατοπτρισμοί

...στα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων οι σφαγές στην Αλγερία ή η κατάσταση στο Ισραήλ υποβαθμίστηκαν σε κάποιο λεπτό προς το τέλος, παρ' όλο που ίσως οι τύχες του κόσμου αποφασίζονται ακριβώς εκεί...

Αν υπάρχει κάτι που δεσπόζει στην ειδησιογραφία των τελευταίων εβδομάδων είναι η εξέγερση στην Ινδονησία. Ο ινδονησιακός Μάης φέρει ένα σαρωτικό άνεμο οργής και απελπισίας, με εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους στους δρόμους. Στα ερείπια των κατεστραμένων πολυκαταστημάτων, στις κατελλειμένες από τους εξεγερμένους πόλεις, στις επιθέσεις των πάμφτωχων ενάντια στις συνοικίες των πάμπλουτων, στην άσβεστη μανία που δεν μπορεί να καθυποτάξει ο στρατός γράφεται μια ιστορία που μεταλλάσει τον κόσμο.

...περιγράφει την εξέλιξη της «παγκοσμιοποιημένης» οικονομίας σαν αναπόδραστη μοίρα...

Τις ίδιες τις μέρες της εξέγερσης, έγιναν δύο διεθνείς συνδιασκέψεις: της G8 και του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Και γέμισαν φυσικά τα δελτία ειδήσεων και τα ταμπλόιντ εικόνες από τις συζύγους των πολιτικών ηγετών του κόσμου. Και σταμάτησε ο Κάστρο να καπνίζει πούρα; Παρόλο που η σύνδεση των δύο γεγονότων, της εξέγερσης και της συνάντησης των ισχυρών είναι παραπάνω από αυτονόητη, για τα ΜΜΕ απλά δεν υπήρχε. Το μήνυμα που περνάει είναι σαφές: η παγκοσμιοποίηση συνεχίζεται ομαλά και απρόσκοπτα.

...η δύναμη της νέας κυρίαρχης τάξης είναι ότι ήξερε (...) να γοητεύει ένα αυξανόμενο αριθμό διανοούμενων...

Και όμως, μόλις την προηγούμενη βδομάδα είχαν γεμίσει οι σελίδες των εφημερίδων από διανοούμενους που έκριναν τον Μάη του '68. Κάθε χαμένος που πέρασε απέξω από το Παρίσι τότε, περιέγραφε την επαναστατική του δράση χωρίς ν' αφήνει καμιά αμφιβολία: είτε ο Μάης έγινε για τον εκσυγχρονισμό του αστικού συστήματος είτε δεν πρόκειται να ξανάρθει.

Είναι προφανές ότι τα ΜΜΕ στο σύνολό τους είναι ένας παράγοντας αποπολιτικοποίησης, αποβλάκωσης, που επενεργεί φυσικά πρώτα απ' όλα στους λιγότερο πολιτικοποιημένους τομείς του κοινού, στις γυναίκες περισσότερο απ' ότι στους άντρες, στους λιγότερο μορφωμένους περισσότερο από ότι στους πιο μορφωμένους, στους φτωχούς περισσότερο απ' ότι στους πλούσιους...

Θα μπορούσε ο Μάης της Ινδονησίας να συνδεθεί με τη δικιά μας καθημερινότητα; Σαφώς και ναι, αν η οργή και η απελπισία δεν πληροφοριοποιούνταν από τα μέσα έτσι ώστε τελικά να καταλήγει αδιάφορος, κάτι που συμβαίνει σε έναν άλλο τόπο και χρόνο, σαν η παγκοσμιοποίηση να είναι ένα τοπικό φαινόμενο της Ινδονησίας. Τελικά, η οργή γίνεται έτσι τόσο απόμακρη όσο και η ελπίδα.

Η Ινδονησία δεν μπορεί ν' αλλάξει μια χώρα που περιτριγυρίζεται από εχθρούς. Και κύριο θέμα είναι οι απειλές της Τουρκίας. Και στις πιο μέσα σελίδες, οι λιμενεργάτες του ΟΛΘ κρέμασαν την ελληνική σημαία για να διαμαρτυρηθούν για την ιδιωτικοποίηση. Και κάπου, σε κάποιο μέσο, θα βρείτε και μια συνέντευξη που φτύνει τα μέσα.

Μ.Κ.

Τα αποσπάσματα από συνέντευξη του Πιερ Μπουρντιέ στην Ελευθεροτυπία.

Εκδηλώσεις...

• Σήμερα, Σάββατο 23 Μαΐου, στις 8.00μμ, στη *Villa Αμαλίας*, θα πραγματοποιηθούν **"οπτικοακουστικά εγλήματα"**. Θα εκτελεστούν από τους *Ψύχωση* και *Μικρές Μέρες*. Την Κυριακή 24 Μαΐου, την ίδια ώρα και στο ίδιο μέρος, θα υπάρξει **παράσταση θεατρικού μονόπρακτου.**

• Την Κυριακή 24 Μαΐου, στις 6.00μμ, στο Στέκι στο Βιολογικό, στη Θεσσαλονίκη, θα πραγματοποιηθεί **ανοιχτή συνάντηση** με στόχο τη διερεύνηση της δυνατότητας δημιουργίας ενός αντιεξουσιαστικού server στο internet.

• Οι *Κλέφτες της Φωτιάς* οργανώνουν, την Τρίτη 26 Μαΐου, **συζήτηση-εκδήλωση** με θέμα "Ξενοφοβία/Ρατσισμός" και την Τετάρτη 27 Μαΐου, **προβολή** της ταινίας "Το Πορφυρό Χρώμα". Και οι δύο εκδηλώσεις θα γίνουν στα ΤΕΙ Καβάλας, στις 6.00 το απόγευμα.

• Την Τετάρτη 27 Μαΐου διοργανώνεται **συζήτηση** από την *Ελληνική Επιτροπή των Ευρωπορειών* με θέμα ***"Η Ευρώπη των Κινημάτων ενάντια στην Ευρώπη του Μάαστριχτ και των Χρηματιστηρίων"***. Ομιλητές θα είναι ο Κριστόφ Αγκιτόν (εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Γραμματείας Ευρωπορείων) και ο Πάνος Κοσμάς (μέλος της Ελληνικής Επιτροπής των Ευρωπορειών). Η εκδήλωση θα γίνει στις 6.30, στην αίθουσα ΣΥΤΕ-πρώην ΟΤΟΕ- (Σίνα 16) και θα ακολουθήσει rock πάρτυ στο αίθριο της Μασσαλίας (Νομική).

• Το Σάββατο 30 Μαΐου, το βράδυ, οργανώνεται **rock πάρτυ** στο *Αυτόνομο Στέκι Νεολαίας* (Ζωοδόχου Πηγής 19β και Κωλέττη).

Εκδόσεις...

• **"ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ - ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ"**, Δελτίο Αναρχικής Πληροφόρησης Θεωρίας και Κριτικής, Μάης '98, τεύχος 11, Μελβούρνη.

• **"ΚΑΤΩ ΤΑ ΕΙΔΩΛΑ"**, του Γιώργου Τελεμίτη, Αλεξάνδρεια 1909. Φωτοτυπική αναπαραγωγή της ιστορικής μπροσούρας από τις εκδόσεις *"ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ - ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ"*, Μελβούρνη.

• ***Για μια αναρχοκομμουνιστική και κοινοτιστική*** **"ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΡΜΟΝΙΑ"**. Οκτασέλιδη έκδοση από τη Νέα Σμύρνη, Μάης '98, τεύχος 14.

• **"PROPAGANDA"**, 6μηνιαία επιθεώρηση για την πραγμάτωση της Τέχνης και της Φιλοσοφίας, εκδόσεις *Ακτή*, Α' Εξάμηνο 1998, τεύχος 2.

• **"ΓΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ"**, τοπικό δελτίο αντιπληροφόρησης, τεύχος 3, Μάϊος 1998, Γαλατάς Τροιζηνίας.

• **Πέρασμα,** περιοδική έκδοση του *Κοινωνικού Πολιτιστικού Κέντρου Αιγίου* (Τ.Θ. 95, 251 00-Αίγιο), τεύχος 2, Μάης 1998.

• **"Μ.Μ.Ε."**, (Μαύρα Μεσάνυχτα Έχουμε,) Δελτίο Πληροφόρησης, Φύλλο 11ο, 18-25 Μάη 1998, Θεσσαλονίκη.

RECLAIM THE STREETS στην Αθήνα

*"Όταν κυκλοφορείς στις οργανωμένες ανά τον κόσμο του εμπορεύματος αρτηρίες, δεν βιώνεις ποτέ τον χώρο σαν τέτοιο, με τις πνευματικές δηλαδή ή συναισθηματικές του αναφορές και επιδράσεις, γιατί δεν έχεις κανένα έλεγχο πάνω του" *.*

Το πάρτυ δρόμου της Αθήνας ξεκίνησε στη 1 το μεσημέρι του προηγούμενου Σαββάτου. Με μουσική, φωτογραφίες και κείμενα από τη βίλλα Βαρβάρα, από τους δρόμους της Αθήνας και από άλλα μπλοκαρίσματα της κυκλοφορίας από απεργούς ή διαδηλωτές. Με προκηρύξεις, φαγητά, κρασί, μπάλες, πανό, υλικά ελαιοχρωματιστού και άλλα. Με σύνθημα την επανοικειοποίηση του χώρου και του χρόνου, που έχει καταλάβει το κεφάλαιο.

"Καταλαμβάνοντας έναν αυτοκινητόδρομο, μπλοκάροντας την κατασκευή ενός καινούργιου, εκ των πραγμάτων πια, συνειδητά ή όχι, αγωνιζόμαστε:

- *για μια κοινωνία που βάση της δεν θά 'ναι πια η φρενήρης επιδίωξη του κέρδους και της εξουσίας*
- *για μια κοινωνία όπου η θέλησή μας να ξεφύγουμε από την πολεοδομία και τις ιδεολογίες θα εκφραστεί με την ελευθερία να οργανώνουμε σύμφωνα με τις επιθυμίες μας και τις ανάγκες μας το χώρο και το χρόνο της καθημερινής μας ζωής, να φτιάχνουμε οι ίδιοι τους χώρους της εργασίας και της κατοικίας μας, να ζούμε νομαδικά, να κάνουμε τις πόλεις τόπους όπου κυριαρχεί το πάθος και το παιχνίδι" *.*

Όταν έφτασε η στιγμή να καταληφθεί η Πανεπιστημίου οι συγκεντρωμένοι έφθαναν τους 400. Και πράγματι ο δρόμος έκλεισε στο ύψος της Σίνα και παρέμεινε κλειστός για μία ώρα περίπου. *"Αυτό έπρεπε να γίνει από καιρό"* είπε ένας περαστικός, παίρνοντας την προκήρυξη (δεν γνώριζε ότι ανάλογο πάρτυ δρόμου είχε γίνει και πέρυσι, στο Σύνταγμα με την ευκαιρία ενός συνέδριου πολεοδόμων). Κάποιοι έπαιξαν μπάλα και τάβλι πάνω στο οδόστρωμα. Άλλοι ανεβοκατέβαιναν την Πανεπιστημίου. Οι περισσότεροι ανέμεναν πίσω από το πανό, τους κάδους και το μακρύ δίκτυ που έκλεινε το δρόμο.

*"Η πόλη θα παραμείνει για πολύ ακόμα έτσι. Μέχρι να αλλάξει ολοκληρωτικά το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να δημιουργούμε προσωρινώς αυτόνομες ζώνες, σαν μια τακτική επανάκτησης του σφετερισμένου αστικού τοπίου, του χαμένου χρόνου (...) Αυτός ο νομαδισμός όμως δεν πρέπει να πάρει τη μορφή ενός "εναλλακτικού" λάιφ-στάιλ αλλά να αποτελέσει μία επιθετική τακτική μέσα στη μητρόπολη" *.*

Η εμφάνιση διμοιριών ΜΑΤ, από δύο κατευθύνσεις, οδήγησε στην υποχώρηση στο χώρο "για τους πεζούς", μπροστά στα Προπύλαια. Η γιορτή όμως συνεχίστηκε και κράτησε δώδεκα ώρες, με τα ΜΑΤ να παρίστανται ως θεατές.

*"Γρήγορα γίνεται αντιληπτό ότι η απουσία συνεργασίας θα είναι καταστροφική για οποιαδήποτε ομάδα, όσο καλούς παίκτες και να διαθέτει και έτσι γίνεται πιο φανερή η αξία της συνεργασίας και της αλληλοβοήθειας ως εξελικτικού παράγοντα, κάτι που ο κυρίαρχος πολιτισμός τείνει να αρνείται" *.*

Παρά την ελλιπή στήριξη της διοργάνωσης, πολλοί ήταν αυτοί που βρέθηκαν στα Προπύλαια. Φάνηκε, λοιπόν, από την παρουσία όσων ατομικά συμμετείχαν, πόσο λείπουν η συνεύρεση, η γιορτή και η επικοινωνία αλλά και πόσο απλά φτάνει κανείς εκεί. Το καλό είναι πως δεν λείπουν ούτε η διάθεση ούτε και οι τρόποι. Και την επόμενη φορά να γίνει καλύτερα.

Όσο για τα μ.μ.ε.; Το μόνο που αντιλήφθηκαν ήταν οι μπογιές σε δύο αγάλματα και συνθήματα στους τοίχους -ορισμένα από τα οποία υπήρχαν εδώ και μήνες-, ενώ κάποιοι από την Πρυτανεία βρήκαν ευκαιρία να πλήξουν για μια ακόμη φορά τον κοινωνικό χαρακτήρα του πανεπιστημιακού ασύλου.

Β. Ε.

** Αποσπάσματα προκηρύξεων που μοιράστηκαν κατά εκατοντάδες στους περαστικούς.*

Αλφα
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΕΤΟΣ 4ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 134

ΕΚΔΟΤΗΣ: ***"ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.***
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ***ΝΙΚΟΣ ΓΑΤΣΗΣ***

ΓΡΑΦΕΙΑ: ***ΣΟΛΩΜΟΥ 17-19***
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη 7.00-10.00μ.μ.
ΤΗΛ. - FAX: **(01) 38.43.950**
e-mail: **alfanarc@compulink.gr**
http://www.geocities.com/CapitolHill/Lobby/4002
ΓΙΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: ***Τ.Θ. 31809 Τ.Κ. 100 35 ΑΘΗΝΑ***

Διατίθενται με αντικαταβολή

- **Η Αιματηρή απεργία των μεταλλωρύχων της Σερίφου - 21 Αυγούστου 1916.** Βιβλίο (230 σελ.) από την *Ομοσπονδία Μεταλλωρύχων Ελλάδας* με ντοκουμέντα και μαρτυρίες. Αθήνα 1990.
- **Ημερολόγιο 1998.** Ημερολόγιο τοίχου με συνθέσεις (φώτο και σκίτσων) και επιλεγμένα κείμενα για κάθε μήνα του χρόνου από το *ράδιο Κιβωτός - 92,5.* Θεσσαλονίκη, Γενάρης 1998.
- 90λεπτη κασέτα, με ηχητικά ντοκουμέντα ομιλιων του μπαρμπα-ΓιάννηΤαμτάκου, μια πρωτοβουλία συντρόφων και συντροφισσών από τη Θεσσαλονίκη. Περιέχει αναφορές στην ιστορία του εργατικού κινήματος, στον Άγι Στίνα, το Δημοσθένη Βουρσούκη,την ιστορία της αναρχίας στην Ελλάδα κ.ά.
- **Εξεγερμένος Μεξικάνικος Νότος** - Κείμενα & φώτο. Συλλογή 12 φωτογραφιών απότην Τσιάπας με κείμενα - ντοκουμέντα των ζαπατίστας από το *Μαύρο Αστέρι.* Θεσσαλονίκη, Δεκέμβρης 1996.
- **Ταξίδι στο Παρελθόν** του *Abel Paz.* Βιβλίο (368 σελ.) από τις εκδόσεις Άλφα, για τα γεγονότα στην Ιβηρική, το 1936-'38, μέσα από τη βιωματική ματιά του συγγραφέα. Η έκδοση συμπληρώνεται με παράρτημα αφίσας της ισπανικής επανάστασης. Ιούνιος 1996.
- **M.S.T. - Ο αγώνας για τη γη στη Βραζιλία.** Μπροσούρα (62 σελ.) από τις εκδόσεις Άλφα, που παρουσιάζει τον αγώνα του Κινήματος των Χωρίς Γη στη Βραζιλία μέσα από κείμενα δύο μελών του. Νοέμβρης 1997.
- Τόμοι των φύλλων του **Άλφα,** βιβλιοδετημένοι με σκληρό δερματόδετο εξώφυλλο. Ο πρώτος περιλαμβάνει τα φύλλα 1-50 και ο δεύτερος 51-100.

Όσοι σύντροφοι και συντρόφισσες από την επαρχία επιθυμούν να τους στείλουμε με αντικαταβολή κάποια ή κάποιες από τις παραπάνω εκδόσεις μπορούν να επικοινωνούν μαζί μας κάθε Κυριακή και Πέμπτη 10-11 μ.μ. στο 01-3843950 (fax, τηλεφωνητής) ή μέσω της ταχυδρομικής θυρίδας και του e-mail της εφημερίδας.

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ: ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635). ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA ΒΑΡΒΑΡΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΌ ΚΕΝΤΡΟ "ΝΑΥΤΙΛΟΣ". ΕΠΙΣΗΣ, ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μμ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/343601-22 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Την σύσταση υπηρεσίας συνοριακής φύλαξης, που θα έχει ως αποστολή τον εντοπισμό και τη σύλληψη μεταναστών, αλλά και τη δίωξη των προσώπων που οργανώνουν την παράνομη είσοδό τους στη χώρα, προβλέπει το νομοσχέδιο του υπουργείου Δημόσιας Τάξης, που κατατέθηκε στις 12/5 στη βουλή.

★

Στις 4 και 5 Ιουνίου θα βρίσκεται για επίσημη επίσκεψη στη Θεσσαλονίκη ο Right Honourable λόρδος δήμαρχος του Λονδίνου, Alderman Richard Nichols. Ο λόρδος δήμαρχος (;) είναι σημαντική προσωπικότητα στη Μεγάλη Βρετανία και επικεφαλής του οικονομικού, τραπεζικού και χρηματιστηριακού κέντρου, του City of London. Ο θεσμός του Λόρδου Δήμαρχου χρονολογείται από τον 13ο αιώνα. Στο City of London μόνο η βασίλισσα προηγείται στην ιεραρχία, ενώ γενικότερα στη χώρα η θέση του είναι ισότιμη με αυτού του υπουργού της Κυβέρνησης. Στη διάρκεια της επίσκεψής του στη Θεσσαλονίκη θα συναντηθεί με τις τοπικές αρχές και με παράγοντες του επιχειρηματικού και τραπεζικού κόσμου. Παράλληλα θα μιλήσει σε δείπνο που θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 4 Ιουνίου, στις 8.30 μ.μ. στο ξενοδοχείο Μακεδονία Παλλάς, με θέμα "Το Λονδίνο στο κατώφλι του 21ου αιώνα-Ετοιμότητα για το Ευρώ". Χορηγός δεν είναι άλλος από την LLOYD'S.

★

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Από τις 12 έως τις 14 Ιουνίου θα πραγματοποιηθεί στην Πάτρα το 4ο συνέδριο της ΟΝΝΕΔ. Ένα συνέδριο πρόκληση σε μια πόλη που πριν από 8 χρόνια δολοφονήθηκε ο Τεμπονέρας από αυτούς τους ΟΝΝΕΔίτες. Σε μια πόλη (και όχι μόνο σ' αυτή) τις ημέρες που ακολούθησαν συγκλονίστηκε από διαδηλώσεις. Ύστερα από όλα αυτά το αποτέλεσμα ήταν, τελικά, πρώτα η αποφυλάκιση του Καλαμπόκα και τώρα αυτό το συνέδριο της ΟΝΝΕΔ. Μια σειρά ενεργειών, με αποκορύφωμα την παρουσία του Καλαμπόκα στο συνέδριο, που προκαλούν και προσβάλουν την μνήμη όλων μας. Επειδή ο αγώνας της μνήμης ενάντια στην λήθη, είναι ο αγώνας του ανθρώπου ενάντια στην εξουσία, πιστεύουμε ότι θα πρέπει να υπάρξει απάντηση για να μην νομίζουν αυτοί οι κύριοι ότι οι φασιστικές τους πράξεις δεν τιμωρούνται ή ότι δεν απαντιούνται.

★

Ο ευρωπαίος επίτροπος για το εξωτερικό εμπόριο, Λίον Μπρίταν, δήλωσε ότι έχει επιτευχθεί σημαντική πρόοδος στη διαμάχη ευρωπαίων και αμερικανών, σχετικά με το νόμο Χέλμς-Μπάρτον που επιβάλλει κυρώσεις σε όποια εταιρία έχει εμπορικές σχέσεις με τη Λιβύη, την Κούβα και το Ιράν. Η δήλωση του ευρωπαίου αξιωματούχου έγινε ενόψει της συνόδου κορυφής Ηνωμένων Πολιτειών και Ε.Ε. στο Λονδίνο, που πραγματοποιήθηκε τη βδομάδα που μας πέρασε.

Κοινά μυστικά, ψέματα και βιντεοκασσέτες

Αστυνομικοί μπουμπούκια. προστάτες της νύχτας, σωματέμποροι, έμποροι ναρκωτικών. Κοινό μυστικό. Ακόμη και όταν κάποια απ' αυτά τα συμβάντα βλέπουν το φως της δημοσιότητας, χωρίς πραγματικά να εκπλήσσουν κανένα, γρήγορα αποσύρονται. Βέβαια γίνονται οι αναγκαίες δηλώσεις λύπης και δίνονται οι αναγκαίες υποσχέσεις για την *"πάταξη των κρουσμάτων διαφθοράς"*. Και βέβαια, ως *"κρούσματα"* ή *"ατυχή περιστατικά"* ή *"μεμονωμένα περιστατικά που καμιά σχέση δεν έχουν με το σύνολο"*, χαρακτηρίζονται η αστυνομική βαρβαρότητα, το ξύλο, οι *"τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις"* όπλων, οι τρελές σφαίρες που ξεπερνούν πολλά ελληνικά κεφάλια και καρφώνονται σε αλβανικά, ο τσαμπουκάς, η βαρβατίλα, οι αγενέστατες συμπεριφορές, το βρίσιμο στον οποιοδήποτε, επειδή απλά οι αστυνομικοί είναι η "εξουσία", ή γιατί αυτοί είναι "το κράτος".

Έτσι και το χουντογλέντι αστυνομικών στη Θέρμη της Θεσσαλονίκης, όταν τον περασμένο Νοέμβρη βγήκε στη δημοσιότητα, συνοδεύτηκε από ανάλογους χαρακτηρισμούς. Ο εξαναγκασμός στην παραδοχή ότι στη Θεσσαλονίκη υπάρχουν *«διασυνδέσεις ΕΚΑΜιτών με τη "Χρυσή Αυγή"»* από τον υπουργό δημόσιας τάξης, Γ. Ρωμαίο, οδήγησε σε "αποφασιστικές"(;) δηλώσεις για την *"απομάκρυνση των ακραίων στοιχείων"* από την αστυνομία. Δόθηκαν υποσχέσεις για εκτεταμένη έρευνα και παραδειγματική τιμωρία. Η έρευνα έγινε, και το πολυσέλιδο πόρισμα που προέκυψε μετά από μήνες, επιβεβαίωσε ένα ακόμη κοινό μυστικό. Οι ακροδεξιοί, οι φασίστες, οι χρυσαυγίτες, οι εθνικιστές, οι "αγανακτισμένοι πολίτες", οι χουντικοί, που βρίσκονται υπό την ανεπίσημη προστασία της αστυνομίας στις εκδηλώσεις τους και που διατελούν ανεπίσημοι σύμμαχοί της στην καταστολή κοινωνικών αγώνων, υπάρχουν και θρέφονται και στους κόλπους της ΕΛ.ΑΣ..

Η *"παραδειγματική τιμωρία"* στα πλαίσια εκδημοκρατισμού και εκσυγχρονισμού της αστυνομίας, υπήρξε.

Βέβαια το πόσο παραδειγματική ήταν στην πραγματικότητα, είναι μια άλλη ιστορία. Εκείνο όμως που αποδείχθηκε, είναι ότι τα "σταγονίδια" είναι τελικά "ποτάμια". Η παρουσία τους σ' αυτόν το μηχανισμό είναι τόσο εδραιωμένη ώστε πριν κοπάσει ο θόρυβος για τις ποινές του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου της αστυνομίας, οι κατηγορούμενοι πέρασαν στην αντεπίθεση, καταθέτοντας μήνυση ενάντια σ' αυτούς που έφεραν στο φως την περίφημη βιντεοκασέτα.

Η αλήθεια είναι πως η επιβολή ποινών, όποιες και αν ήτανε αυτές, δεν έχει σημασία. Εκείνο όμως που έχει σημασία, είναι η χαρακτηριστική στάση της εξουσίας, απέναντι στην λειτουργία ενός μηχανισμού καταστολής. Όταν τα άπλυτα βγαίνουν στη φόρα, τότε σπεύδει να τα καταδικάσει, βγάζοντας απ' την πόρτα, ότι αργότερα βάζει από το παράθυρο. Ουσιαστικά, γίνονται ανεκτές αν όχι και ευπρόσδεκτες, ακροδεξιές και φασιστικές αντιλήψεις στους κόλπους της αστυνομίας, γιατί μόνο έτσι η αστυνομία μπορεί να είναι ικανή να αναλάβει επάξια το ρόλο της, ως υπερασπιστής των επιλογών της εξουσίας, ως μηχανισμού καταστολής.

Ειδικά στην πόλη της Θεσσαλονίκης, όπου το παρακράτος έχει μακρά παράδοση, η αστυνομία της πόλης, έχει πολλούς σκελετούς στην ντουλάπα της. Δεν έχουν περάσει και πολλά χρόνια από τις καταγγελίες για βασανιστήρια της ασφάλεια Θεσσαλονίκης σε δυο νεαρά τσιγγανόπουλα, αλλά είναι σαν μην υπήρξαν ποτέ. Πιθανά και το χουντογλέντι σε μερικά χρόνια να αποτελεί, ένα ακόμη κοινό μυστικό...

Ε.Κ.Ψ.

Σύμβαση Υποτέλειας '98-'99

Τρίβουν τα χέρια τους οι της Γ.Σ.Σ.Ε. με τη νέα διετή Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που υπέγραψαν με τα αφεντικά, αφού το «κατάφεραν» μόλις στην τελευταία συνάντηση από τις έξι που προβλέπει ο σχετικός νόμος περί ελεύθερων διαπραγματεύσεων εργαζομένων-εργοδοτών. Γνωρίζανε, αμφότεροι, ότι αν δεν «τα βρίσκανε» θα ήταν υποχρεωμένη η διοίκηση της Γ.Σ.Σ.Ε. να προτείνει προς υιοθέτηση, στα πρωτοβάθμια όργανά της, μια σειρά κινητοποιήσεων και απεργιών προκειμένου να ασκήσει πίεση στα αφεντικά. Όμως με 1.000 άτομα σε συγκέντρωση πρωτομαγιάς γνωρίζεις εκ των προτέρων ότι ούτε μία 24ωρη «απεργία-πιστολιά» δεν μπορείς να «ρίξεις», «για τα μάτια του κόσμου και να' χαμε να λέγαμε δηλαδή...». Ο πρόεδρος της Γ.Σ.Ε.Ε. -και μελλοντικός υφυπουργός Εργασίας- Χρήστος Πολυζογώπουλος, αμέσως μετά τις χειραψίες (μήπως ήταν χειροφιλήματα;) με τον Ιάσωνα Στράτο, του Σ.Ε.Β., έκανε λόγο για την καλύτερη δυνατή συμφωνία που μπορούσε να γίνει υπό τις παρούσες συνθήκες(!). Σύμφωνα με την «σύμβαση υποτέλειας», θα δοθεί φέτος η υπέρογκη αύξηση στους μισθούς, της τάξης του 4,7%, και 2,8% -παρακαλώ- για το 1999. Έτσι το κατόρθωμα είναι ότι από 1/1/98 ο κατώτατος μισθός ενός υπαλλήλου θα φτάνει μικτά (πάντοτε) τις 142.056 και από 1/7/98 στις 144.987 δρχ.. Τώρα πού θα βρεθεί δραχμή για να γίνουν πενήντα έξι και ογδόντα εφτά δραχμές αντίστοιχα, αυτό είναι άλλο θέμα.

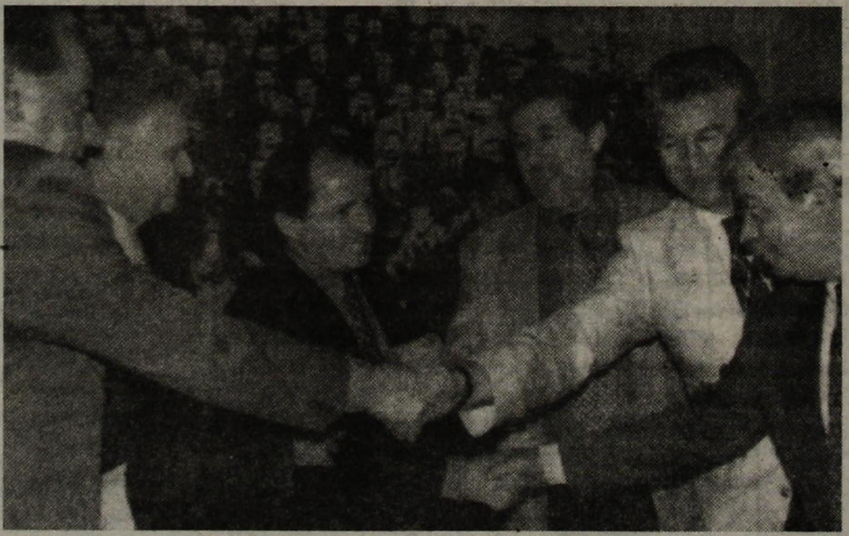

Εκτός αν η πληρωμή γίνει σε ευρώ...Βέβαια ο περίφημος κοινωνικός διάλογος -που έγινε ουσιαστικός μόνο στη διάρκεια του συνεδρίου της Γ.Σ.Ε.Ε., στην Καβάλα- αφορούσε εκτός από τις εργασιακές σχέσεις και το ασφαλιστικό. Ε, το λεγόμενο κοινωνικό κράτος που ξέρατε, αυτό ντε του τριτοδρομικού σοσιαλισμού, να το ξεχάσετε...Κι αυτό γιατί μετά την ολοκλήρωση του «κοινωνικού διαλόγου», η κυβέρνηση αποφάσισε να προχωρήσει σε συγχωνεύσεις και ομαδοποιήσεις ασφαλιστικών ταμείων. Τα κυβερνητικά σχέδια προβλέπουν τη δημιουργία ενιαίου ασφαλιστικού φορέα ελεύθερων επαγγελματιών, με την ενοποίηση των Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε. και Τ.Σ.Α.. Επίσης, θα ομαδοποιηθούν 15 ταμεία αρωγής των δημοσίων υπαλλήλων (είδος προς εξαφάνιση), ενώ στο Ι.Κ.Α. θα συγχωνευθεί το ταμείο κύριας ασφάλισης των εργαζομένων στα Ελληνικά Πετρέλαια. Και δεν σταματάει εκεί. Διαχωρίζεται ακόμη η όποια κοινωνική πρόνοια από την κοινωνική ασφάλιση. Σε διαδικασία επανεξέτασης τίθενται και 26 επιδόματα, ύψους 300 δισ. ετησίως, ενώ όσοι ασφαλισμένοι (κάνουν το λάθος και) επιθυμούν επιπλέον παροχές, θα πρέπει να καταβάλλουν επιπρόσθετο ασφάλιστρο. «Αποσαφηνίστηκε» βέβαια ότι τα κονδύλια που απαιτούνται για τις κοινωνικές παροχές θα διατίθενται από τον ετήσιο προϋπολογισμό(!!!). Η κυβέρνηση, πάντως, διά στόματος ΒΗΜΑτος, έχει δεσμευτεί ότι από τις επικείμενες αλλαγές δεν θα θιγούν οι ασφαλισμένοι...Αν βέβαια κάνουν το λάθος και συνεχίσουν να ασφαλίζονται στα ταμεία νέοι εργαζόμενοι. Αλλά και αν ακόμη συνεχίσουν, πρέπει να συνειδητοποιήσουν -ακόμη και κατόπιν παραίνεσης και παρέμβασής μας στους εργασιακούς χώρους- ότι τις αυξήσεις στους μισθούς και τα μεροκάματα δεν τις δίνουν οι εργοδότες και πολύ περισσότερο οι συνδιαλλαγές των εργατοπατέρων-κομματόσκυλων. Τις αυξήσεις -μέχρι να' ρθει η μέρα που θα καταργηθεί η εργασία- θα συνεχίσουμε να τις κερδίζουμε, στις απεργίες, στους δρόμους, στα εργοστάσια, στους χώρους εργασίας.

Σ.Κ.

Για να μπλοκάρουμε το νόμο Αρσένη...

...να ξεμπλοκάρουμε το περιεχόμενο και τη μορφή του αγώνα

Από τον Σεπτέμβρη που ο νόμος Αρσένη άρχισε δειλά-δειλά να μπαίνει σ' εφαρμογή, άρχισαν από το σύλλογο αδιορίστων οι κινητοποιήσεις εναντίον του. Μέσα σ' ένα κλίμα αγανάκτησης δημιουργήθηκε η εικόνα μιας ομόθυμης αντίδρασης απέναντί του. Γρήγορα το τοπίο ξεκαθάρισε, με πρώτους τους αναπληρωτές, που συγκροτήθηκαν σε τοπικούς συλλόγους, να διαχωρίζουν τη θέση τους διεκδικώντας ειδικές ρυθμίσεις και με τις συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες, άλλοτε αδέξια, άλλοτε απροκάλυπτα να στηρίζουν το υπουργείο (βλέπε π.χ. θέσεις Δ.Ο.Ε. υπέρ της αξιολόγησης). Το υπόλοιπο κομμάτι του κινήματος, στην πλειοψηφία του παραμένει εγκλωβισμένο στα πλαίσια της συνδικαλιστικής νομιμότητας και αντιστέκεται στην εφαρμογή του νόμου με μη συντεχνιακά μεν, αλλά γενικόλογα συνθήματα περί «Δημόσιας και Δωρεάν Παιδείας», που είναι ξεπερασμένα καθώς απηχούν κρατιστικές σοσιαλδημοκρατικές απόψεις και δε θέτουν το πρόβλημα της κρίσης των κοινωνικών σχέσεων στον καπιταλισμό σήμερα μ' ένα μοντέρνο τρόπο.

Βρισκόμαστε τώρα στην τελική ευθεία πριν τη διεξαγωγή του διαγωνισμού για τις προσλήψεις και κατά τη διάρκεια της οργάνωσης της αντίστασης ενάντιά του. Ο διαγωνισμός συμπυκνώνει όλο το πνεύμα του νόμου: είναι **αξιολόγηση**, δηλαδή ανταγωνισμός, εξατομίκευση, διαχωρισμός σε «άξιους» και «ανάξιους», «επαρκείς» και «ανεπαρκείς», εσωτερίκευση της απόρριψης και της αποτυχίας, αυτοπειθαρχία, αυτοεπένδυση μετρημένη με πιστωτικές μονάδες. Όλες τις αξίες της επιχείρησης που τείνουν να γίνουν κυρίαρχες στην ελληνική κοινωνία, ο νόμος θέλει να τις επιβάλλει στο δημόσιο «εξισωτικό» εκπαιδευτικό σύστημα, κάνοντας την πρόβα τζενεράλε του με το διαγωνισμό, με πειραματόζωα τους αδιόριστους ομογενοποιημένους πτυχιούχους που χρόνια περίμεναν το διορισμό τους απ' την επετηρίδα, τον τελευταίο εναπομείναντα θεσμό που θεωρητικά αναγνωρίζει μια τυπική ισότητα των πολιτών, ισότιμα πτυχία και εργασιακά δικαιώματα. Ο βασικός και μακροπρόθεσμος στόχος του νόμου είναι να μετατρέψει το σχολείο σε επιχείρηση, να το συμμορφώσει με την καπιταλιστική λογική της αποδοτικότητας και του ανταγωνισμού, να κάνει την επιλογή των μαθητών πιο σκληρή, **γιατί οι μαθητές, δηλαδή οι μελλοντικοί εργαζόμενοι, είναι κυρίως στο στόχαστρο, και όχι οι αναπληρωτές, που γκρινιάζουν γιατί μέσα στα συνολικά του σχέδια το κεφάλαιο και η κυβέρνηση προβλέπουν και για κάποιους απ' αυτούς, παρεμπιπτόντως, το πέταγμά τους έξω απ' τα σχολεία**.

«Αν και τόσους μήνες το κράτος μέσω του υπαλλήλου του Αρσένη κάνει όσο πιο σαφές γίνεται ότι ο νόμος είναι μια μοντέρνα επίθεση παρόμοια με μεταρρυθμίσεις που έχουν ήδη γίνει στην Ευρώπη, μέρος μιας συνολικότερης αναδιάρθρωσης του καπιταλισμού **σε παγκόσμια κλίμακα**, κάποιοι ανασύρουν εθνικιστικές ανοησίες περί «ελλήνων αναπληρωτών», «ξεπούλημα της Ελλάδας», «συνωμοσία εβραίων» ή «γερμανών»(!;) που «ξανάρχονται», πιστεύοντας ότι τέτοιες **ρατσιστικές και εθνικιστικές αθλιότητες** μπορούν να συγκινήσουν, την στιγμή που δε τους σώζουν πρώτα απ' όλα από τη γελοιότητα. Αλλά αυτά συμβαίνουν όταν ο φιλοτομαρισμός ψαρεύει από τα θολά νερά της εθνικο-δημοκρατικής ιδεολογίας. Το κεφάλαιο δεν έχει σύνορα, ο κάθε Αρσένης είναι εχθρός μας επειδή είναι εκπρόσωπός του και όχι επειδή είναι «ανθέλληνας», ο δε νόμος «του. δεν είναι προϊόν καμιάς «ανθελληνικής συνωμοσίας», αλλά, ας το ξαναπούμε, παρόμοιος με εκπαιδευτικές, εργασιακές και πολιτικές μεταρρυθμίσεις παντού στον καπιταλιστικό κόσμο σήμερα. Εξάλλου, για το ελληνικό κράτος η αναφορά στα «εθνικά συμφέροντα» γίνεται μόνο για προπαγανδιστικούς λόγους για τους υπηκόους του, όταν π.χ. θέλει να τους σύρει σε κανένα εθνικιστικό συλλαλητήριο, σαν αυτά που είχαμε την ατυχία να ζήσουμε πριν από κάτι χρόνια. Τα πανώ με τα παραπάνω εθνικιστικά και ρατσιστικά συνθήματα έχουν θέση περισσότερο σε παρόμοιες «εθνικές γιορτές» παρά σε πορείες ενάντια σ' ένα τέτοιο νόμο. Ξεκαθαρίζουμε δε, ότι η αντίθεσή μας εστιάζεται στις εθνικιστικές **ιδέες** και **αντιλήψεις**, που μας πάνε πολύ πίσω, και όχι φυσικά σε πρόσωπα.»

Επιπλέον, έχει απομείνει πια καμιά ψευδαίσθηση ,νομικής δικαίωσης», σ' όσους ήλπιζαν απ' τη Δικαιοσύνη του κράτους; Τί παραπάνω πια πρέπει να κάνει το υπουργείο και το κράτος για να μας πείσουν ότι θα προχωρήσουν στην εφαρμογή του νόμου και τη διεξαγωγή του διαγωνισμού, ακόμα και με τη βία, αν χρειαστεί; Μήπως δεν έχουν εμφαανιστεί και τα πρώτα δημοσιεύματα που επισείουν την απειλή της αστυνομικής καταστολής της αντίστασης στα σχέδιά τους (βλέπε «Εξουσία», 13/5/98); Μήπως έχει κανείς καμιά αυταπάτη για τη στάση που θα κρατήσουν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας (Δ.Ο.Ε.) και Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης (Ο.Λ.Μ.Ε.), ως συνήθως, προκηρύσσοντας μια απεργία την πρώτη μέρα του διαγωνισμού και πορειούλα-γιορτή έξω από το υπουργείο για τα μάτια του κόσμου; Ήδη πολύς κόσμος έχει ανοίξει τα μάτια και βλέπει ότι η κατάργηση αυτού του νόμου και η ακύρωση του διαγωνισμού δεν μπορούν να γίνουν ούτε με συνθήματα ούτε με ανάθεση δραστηριοτήτων σε συνδικαλιστές ηγέτες. Τόσο το περιεχόμενο της αντίθεσής μας στο νόμο όσο και οι μορφές που αυτή παίρνει βρίσκονται πέρα από τη συνδικαλιστική πρακτική. Η εποχή της εκπροσώπησης και της παθητικότητας τελειώνει. Οι επιτροπές αγώνα, που θα βγούν από τις γενικές συνελεύσεις δασκάλων και καθηγητών θα πρέπει να συντονιστούν με τις φοιτητικές συλλογικότητες για την οργάνωση των καταλήψεων των εξεταστικών κέντρων. Ήδη η συνέλευση της Πανελλήνια Ένωση Αδιόριστων Εκπαιδευτικών (Π.Ε.Α.Ε.) έχει μετατραπεί σε ανοιχτή συνέλευση αδιόριστων, μόνιμων και φοιτητών και θα πρέπει να γίνει ο κεντρικός χώρος συντονισμού και οργάνωσης.

ΑΔΙΟΡΙΣΤΟΙ, ΔΑΣΚΑΛΟΙ, ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟ

Γιορτές και πανηγύρια...

"Οι Θεσσαλονικείς θέλησαν, εμείς προσπαθήσαμε αλλά ο καιρός δε βοήθησε. Η μεγάλη διοργάνωση που προετοιμάσαμε για σήμερα 16 Μαΐου στη λεωφόρο Νίκης αναβάλλεται για το άλλο Σάββατο 23 Μαίου στις 6 το απόγευμα. Ευχαριστούμε τα Μ.Μ.Ε. που στήριξαν το street party και πιστεύουμε ότι το άλλο Σάββατο η Θεσσαλονίκη θα αγκαλιάσει και πάλι την πρωτοβουλία".

Αυτά έλεγε μεταξύ άλλων σε ανακοίνωσή της η Οικολογική Κίνηση Θεσσαλονίκης, μετά την ματαίωση από την καταιγίδα της "προεκλογικού χαρακτήρα" εκδήλωσής της, στη λεωφόρο Νίκης, στο ύψος της Αριστοτέλους. Εκδήλωσης, για την οποία το προπαγανδιστικό υλικό χορήγησε και τύπωσε μεγαλοεκδότης της πόλης. Εκδήλωσης, για την πραγματοποίηση της οποίας διαστρεβλώθηκε το κάλεσμα των R.T.S. για παγκόσμια αντίσταση στον παγκόσμιο καπιταλισμό. Εδώ αντικείμενο της "αντίστασης" έγινε το ποδήλατο και το τραμ (κάτι μας θυμίζει αυτό) και υποκείμενο της "καταπίεσης" το αυτοκίνητο. Εδώ αφαιρέθηκε από το νέο κάλεσμα, η λέξη global. Αυξήθηκαν όμως οι υπογραφές (οι γνωστές οργανώσεις/ομάδες-σφραγίδες) των διοργανωτών.

Τη "μεγάλη" λοιπόν διοργάνωση ετοίμασαν οι Οικολογική Κίνηση Θεσσαλονίκης, Οικολογία-Αλληλεγγύη, Εθελοντική Εργασία Θεσσαλονίκης, "Άρσις", Μοτοσυκλετιστικός Όμιλος Θεσσαλονίκης και Ένωση Πολιτών. Τί έλεγε το κείμενο-κάλεσμα στο global street party; Ότι "*Σε μια πόλη που ασφυκτιά από τη δικτατορία του Ι.Χ., που καταλαμβάνει όλους τους ελεύθερους χώρους της πόλης εκδιώκοντας τους ανθρώπους απ' αυτούς, οργανώνουμε μια γιορτή που παράλληλα γίνεται την ίδια μέρα σε πολλά άλλα μέρη του πλανήτη μας*". Και για την παγκόσμια δικτατορία του καπιταλισμού, για το νέο μανιφέστο του κεφαλαίου, την Συνθήκη Μ.Α.Ι. και τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, τίποτα;

Ή δεν μπόρεσαν λοιπόν να μεταφράσουν όλο το κείμενο-κάλεσμα των R.T.S. ή δεν θέλησαν. Και μάλλον το δεύτερο συμβαίνει, αφού συνεχίζουν να προκαλούν με το να μεταφέρουν το street party, μία εβδομάδα μετά το παγκόσμιο κάλεσμα, αγνοώντας συστηματικά τους λόγους για τους οποίους αυτό έγινε ειδικά στις 16 Μαΐου.

Αρκετοί άνθρωποι νοιώθουν την επιθυμία να παρευρεθούν σήμερα στο "street party"... Όχι βέβαια για να λάβουν μέρος στη "γιορτή" που ετοιμάζουν οι υπογράφοντες την προαναφερθείσα αφίσσα. Αλλά γιατί ο κόσμος πρέπει να μάθει τους λόγους του παγκόσμιου χαρακτήρα του καλέσματος, τους λόγους της επιλογής της συγκεκριμένης ημέρας για την διεξαγωγή του, τους λόγους για τους οποίους χρησιμοποιήθηκε ο χαρακτήρα του street party από κάποιους (ούτε καν) επιτήδειους. Αν μη τι άλλο, είναι μια υποχρέωση απέναντι στα άτομα που από το περασμένο Σάββατο τελούν υπό κράτηση σε πολλά μέρη του κόσμου και ιδιαίτερα στην Πράγα, λόγω της συμμετοχής τους σε "γιορτές δρόμων" και στα "χάπενινγκς" που τις συνόδευαν.

Υ.Γ.: Α, και όταν λέμε να καταλάβουμε τους δρόμους, δεν σημαίνει να αιτηθούμε την διακοπή της κυκλοφορίας από την Τροχαία, αλλά να κάνουμε κατάληψη στο οδόστρωμα, στα πάρκα, τις πλατείες. Να απελευθερώσουμε τους χώρους, να πάρουμε πίσω ότι μας ανήκει...

Α. Δ., Θεσσαλονίκη

Για τη δίκη των φοιτητών στην Τουρκία

Αναβλήθηκε για τις 17 Ιουνίου η εισαγγελική απόφασηγια τους 5 εκ των 8 φοιτητών στην Τουρκία (οι 3 από αυτούς αθωώθηκαν), οι οποίοι δικάστηκαν εκ νέου την περασμένη Δευτέρα 18 Μαΐου στην Άγκυρα με την κατηγορία της συμμετοχής στην "Επαναστατική Οργάνωση Νέων". Θυμίζουμε ότι οι "8" είχαν καταδικαστεί το Δεκέμβριο του '96 σε ποινές φυλάκισης από 3 έως 18 χρόνια, κατηγορούμενοι ότι ως μέλη της εν λόγω οργάνωσης είχαν αναρτίσει πανώ στο εσωτερικό του τουρκικού κοινοβουλίου ζητώντας να μην υπάρξει αύξηση στα δίδακτρα των πανεπιστημίων. Το εφετείο τους, που έγινε στην Άγκυρα στις 18 Μαρτίου, ακύρωσε την από το Δεκέμβριο του '96 καταδικαστική απόφαση και ζήτησε την διεξαγωγή νέας δίκης. Οι τρεις εξ αυτών αθωώθηκαν και παραπέμφθηκαν σε νέα δίκη οι 5 με τις ίδιες πάντοτε κατηγορίες. Κατηγορίες όμως οι οποίες στη δίκη της περασμένης Δευτέρας καταρρίφθηκαν, από τη μοναδική συνήγορο που κατάφερε τελικά να μιλήσει, αφού ποτέ δεν βρέθηκε απόδειξη συμμετοχής τους στην πρωτοεμφανιζόμενη αυτή οργάνωση, ούτε στοιχεία υπήρξαν που να αποδεικνύουν ότι οι φοιτητές ως μέλη της ομάδας αποτελούσαν μέλη της Ντεβ Γιολ (η οποία δεν υφίσταται πλέον), αλλά παράλληλα αποδείχθηκε ότι ο τρόπος διαμαρτυρίας τους στο κοινοβούλιο είναι συνταγματικά κατοχυρωμένος και δεν συνιστά κανένα αδίκημα. Η δίκη της 18ης Μαΐου ήταν αναμενόμενο ότι δεν θα γινόταν με νόμιμες διαδικασίες, γεγονός δεδομένο στη γείτονα, της οποίας το καθεστώς μέχρι σήμερα το εφαρμόζει απαρέγκλιτα. Έτσι κατάφεραν να καταθέσουν μόνο οι πέντε κατηγορούμενοι πλην της μίας δικηγόρου τους. Παράλληλα το κλίμα μέσα και έξω από το δικαστήριο ήταν βαρύ από την παρουσία πολυάριθμων αστυνομικών δυνάμεων, ασφαλιτών και ανδρών των ειδικών δυνάμεων, οι οποίοι δεν επέτρεψαν την είσοδο στην αίθουσα των δικαστηρίων παρά μόνο σε συγγενείς, σε δικηγόρους και σε παρατηρητές από οργανώσεις όπως την Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, τη Διεθνή Αμνηστία, το Παρατηρητήριο του Ελσίνκι και άλλες παγκόσμιες ή τουρκικές. Από την Ελλάδα, και συγκεκριμένα από τη Θεσσαλονίκη, βρέθηκαν στην δίκη 4 φοιτητές και φοιτήτριες, αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες όχι μόνο λόγω της φοιτητικής τους ιδιότητας αλλά και ως μέλη παράλληλα του Δικτύου Κινήσεων για τα Κοινωνικά και Πολιτικά Δικαιώματα, της φοιτητικής παράταξης Σ.Α.Α.Σ.Κ.Α.Ο. (Συσπείρωση Ανεξάρτητων Αριστερών Σχημάτων Και Αυτόνομων Ομάδων) και του Συλλόγου Οικότροφων Φοιτητών Εστιών Θεσσαλονίκης. Τις επόμενες ημέρες θα γίνει στη Θεσσαλονίκη εκδήλωση ενημέρωσης για τις εξελίξεις σχετικά με την υπόθεση, από τα άτομα που βρέθηκαν στη δίκη. Όμως οι μέρες μέχρι τις 17 Ιουνίου είναι αρκετές για να οργανώσουμε εκείνη την εκδήλωση αλληλεγγύης που αρμόζει στην περίπτωση. Μέχρι τότε οι "5" θα παραμένουν φυλακισμένοι αφού το αίτημα αποφυλάκισής τους για το διάστημα που μεσολαβεί της 17ης Ιουνίου απορρίφθηκε.

Υ.Γ.:(Αναλυτικότερη παρουσίαση του θέματος, σε επόμενο φύλλο της εφημερίδας.)

Σ.Κ.

Παγκόσμιος καπιταλισμός...

Σάββατο 16 Μάη, Γενεύη. 8.000 διαδηλωτές συμμετέχουν στην πορεία ενάντια στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου...

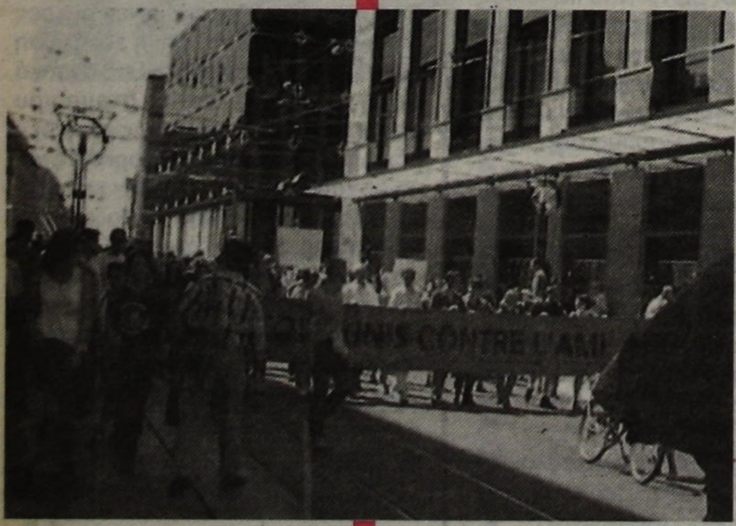

Από τις 18 ως τις 20 Μάη πραγματοποιήθηκε στη Γενεύη η Δεύτερη Υπουργική Συνδιάσκεψη του Παγκοσμίου Οργανισμού Εμπορίου (WTO), ενώ παράλληλα πραγματοποιήθηκαν εκατοντάδες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας σε ολόκληρο τον κόσμο.

Σχεδόν ένα εκατομμύριο άνθρωποι κινητοποιήθηκαν από την 1η Μάη σε όλο τον κόσμο εκφράζοντάς την αντίθεσή τους στον Παγκόσμιο Οργανισμό, στην Πολυμερή Συμφωνία για τις Επενδύσεις (MAI) και γενικότερα στην κυριαρχία της οικονομίας πάνω στην Ανθρωπότητα.

Οι ενέργειες κορυφώθηκαν κατά τη διάρκεια της Συνδιάσκεψης Κορυφής των 8 πλουσιότερων χωρών του πλανήτη (G8) στο Birmingham (16-18 Μαίου) και κατά τη διάρκεια της συνδιάσκεψης του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου στη Γενεύη:

- Το Σάββατο, τη στιγμή που άρχιζε η Συνδιάσκεψη κορυφής των 8 πλουσιότερων χωρών, πάνω από 100.000 άνθρωποι σε όλο τον κόσμο διαδήλωσαν ενάντια στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου.
- Global street parties πραγματοποιήθηκαν σε 35 πόλεις σε ολόκληρο τον κόσμο, με σημαντικότερα αυτά στη Γενεύη, στο Μπέρμιγχαμ, στο Σίδνεϋ και στην Πράγα, με συμμετοχή πολλών χιλιάδων ατόμων σε κάθε πόλη.
- Την ίδια μέρα, στη Βραζιλία, μια πορεία διαμαρτυρίας 40.000 άστεγων και χωρίς γη έφτασε στην πρωτεύουσα Μπραζίλια. Τη Δευτέρα 18 Μάη 10.000 άνεργοι ενώθηκαν μαζί τους . Οι διαδηλωτές κατασκήνωσαν στην "Πλατεία των Υπουργείων", κατέλαβαν διάφορα δημόσια κτίρια και πραγματοποίησαν εκδηλώσεις σε διάφορα σημεία της πόλης. Την Τετάρτη 20 Μάη, τελευταία μέρα της συνδιάσκεψης του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, πραγματοποιήθηκε μεγάλη διαδήλωση στην περιοχή των κυβερνητικών κτιρίων της βραζιλιάνικης πρωτεύουσας.
- Στην Ινδία, στις 18 Μάη, πραγματοποιήθηκαν 23 περιφερειακές συναντήσεις ενάντια στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Στην Hyderabad, πυρπολήθηκαν σύμβολα του Παγκόσμια Οργανισμού Εμπορίου σε διάφορα σημεία της πόλης. Το Σάββατο 16 Μάη πραγματοποιήθηκαν πάνω από 100 ενέργειες ενάντια στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου σε όλη την Ινδία.
- Στον Καναδά, πραγματοποιούνται διάφορες κινητοποιήσεις από το Σάββατο 16 Μάη που θα κορυφωθούν αυτό το Σαββατοκύριακο, εν όψει της συνάντησης του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασία και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) που θα πραγματοποιηθεί στο Μόντρεαλ από τις 24 ως τις 27 Μάη.

Αστυνομοκρατία στη Γενεύη

Σε ολόκληρη την πόλη η αστυνομία έχει εξαπολύσει πογκρόμ, ακόμα και μετά τη λήξη της συνδιάσκεψης του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, σταματώντας ανθρώπουςμε κριτήριο την εμφάνιση (ξένοι, "περίεργοι", νέοι...), οι οποίοι συλλαμβάνονται και φυλακίζονται για ώρες χωρίς να υπάρχει νομική αιτιολόγηση. Από το Σάββατο 16 Μάη, ξένοι που "*δεν κουβαλούσαν πάνω τους αρκετά χρήματα*" (το όριο ορίστηκε στα 500 ελβετικά φράγκα, δηλαδή πάνω από 100.000 δραχμές) καταγράφονταν στα αρχεία της αστυνομίας και έπειτα απελαύνονταν με απαγόρευση επανεισόδου στη χώρα. Πολλά άτομα τραυματίστηκαν σοβαρά από την αστυνομία το Σάββατο το βράδυ. Ένας διαδηλωτής από τη Γενεύη μεταφέρθηκε στην εντατική εξαιτίας εσωτερικής αιμορραγίας.

Το καραβάνι "Money or Life" που οργανώθηκε από τη WiWa Wendland στη Γερμανία, το σταμάτησαν προτού φτάσει στη Γενεύη, όλοι οι ξένοι συμμετέχοντες συνελήφθησαν και απελάθηκαν και δεν τους επιτρέπεται να ξαναμπούν στην Ελβετία για 2 χρόνια. Επίσης, 40 Ιταλοί συνελήφθησαν το Σάββατο κατά την άφιξή τους στο σταθμό των τρένων στη Γενεύη και απελάθηκαν και αυτοί.

Το απόγευμα της Κυριακής το καραβάνι "Money or Life" ταξίδεψε στα γαλλικά σύνορα για να επιστρέψει τον εξολισμό στους Γερμανούς συμμετέχοντες - στους οποίους είχε απαγορευτεί η είσοδος στην Ελβετία - που περίμεναν στην άλλη πλευρά των συνόρων. Κατά την επιστροφή τους στη Γενεύη, 10 άτομα συνελήφθησαν, μεταξύ των οποίων δύο δημοσιογράφοι από την Ελβετία και το Βερολίνο. Στη συνέχεια, τους έδωσαν ένα κείμενο στα γαλλικά το οποίο τους κατηγορούσε για συμμετοχή σε όλες τις ενέργειες και τις διαδηλώσεις, και τους ανάγκασαν να το υπογράψουν. Μέχρι το απόγευμα της Τετάρτης 20 Μάη, η αστυνομία της Γενεύης είχε ανακοινώσει την πραγματοποίηση περισσότερων από 200 συλλήψεων.

Η Γιορτή Δρόμου στη Γενεύη

Η γιορτή δρόμου στη Γενεύη ήταν μια μεγάλη διαδήλωση με κατεύθυνση το κτίριο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, στην οποία συμμετείχαν 8.000 άτομα. Κατά τη διάρκεια της πορείας πετάχτηκαν πέτρες και γράφτηκαν συνθήματα σε βιτρίνες τραπεζών, κοσμηματοπωλείων και εστιατορίων McDonalds.

Η πορεία, που επιτηρούνταν συνεχώς από ελικόπτερα, όταν πλησίασε στο κτίριο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, ανακόπηκε από αλλεπάλληλες σειρές μεταλλικών φραγμάτων με τσιμεντένιες βάσεις που είχαν τοποθετηθεί από την αστυνομία της Γενεύης, πίσω από τα οποία βρίσκοταν παραταγμένες ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις. Σε εκείνο το σημείο, άρχισαν να πραγματοποιούνται ομιλίες-χαιρετισμοί από εκπροσώπους διαφόρων κινημάτων από όλο τον κόσμο που συμμετείχαν στην πορεία. Ο Gilberto Portes de Oliveira, εκπρόσωπος του Κινήματος των Χωρίς Γη (MST) από τη Βραζιλία, είπε πως "*τα όσα συμβαίνουν στη Βραζιλία* (αναφερόμενος στις πρόσφατες μαζικές λεηλασίες, βλ. προηγούμενο φύλλο του ΑΛΦΑ) *είναι η λογική αντίδραση των αγροτών στην πολιτική που επιβάλλεται από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Η κοινωνική πόλωση αυξάνεται. Θα αγωνιζόμαστε για όσο καιρό αυτό θα είναι απαραίτητο*". Η Patricia Teran Vega, εκπρόσωπος του ζαπατιστικού μετώπου FZLN, τόνισε πως "*οι υπουργοί συγκεντρώθηκαν εδώ για να γιορτάσουν τη φτώχεια μας*". Στη συνέχεια, μιλησε ο Rafael Alegria, εκπρόσωπος της "Via Campesina", ενός συντονιστικού περισσοτέρων από 100 αγροτικών οργανώσεων από διάφορες χώρες της λατινικής αμερικής. Τον διαδέχτηκε ο Swamy Nanjundaswamy, από την Αγροτική Ένωση της Karnataka από την Ινδία. Τη στιγμή που έλεγε πως "*ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου εξοντώνει τους ανθρώπους και γι' αυτό πρέπει να τον εξοντώσουμε*", μια ομάδα ατόμων αναποδογύρισε μια λιμουζίνα με διπλωματικές πινακίδες, δίνοντας την κατάλληλη έμφαση στα λόγια του... Καθώς η γιορτή δρόμου συνεχίζονταν, πραγματοποιήθηκαν σε διάφορα σημεία μικροσυμπλοκές με την αστυνομία, με αποτέλεσμα τραυματισμούς και συλλήψεις διαδηλωτών.

...παγκόσμια αντίσταση

Η άνοιξη της Πράγας

Η Γιορτή Δρόμου στην Πράγα ξεπέρασε κάθε προσδοκία των διοργανωτών. Όπως δήλωσαν μέλη της Αναρχικής Ομοσπονδίας της Τσεχίας, "ήρθαν 2.000 άτομα περισσότερα από όσα υπολογίζαμε". Ο υπουργός εσωτερικών της Τσεχίας Cyril Svoboda δήλωσε την περασμένη Κυριακή πως *"δόθηκε άδεια για τη διαδήλωση γιατί η αστυνομία περίμενε πως θα συμμετείχαν μόνο 250 άτομα"*. Τελικά, στη γιορτή δρόμου στην Πράγα συμμετείχαν 3.000 άτομα κατά τους διοργανωτές και 2.000 άτομα κατά την αστυνομία. Οι συγκεντρωμένοι έκλεισαν τον κεντρικό δρόμο της Πράγας. Σύντομα ξεκίνησαν συμπλοκές με την αστυνομία, που είχαν ως αποτέλεσμα τη σύλληψη 64 ατόμων και το τραυματισμό 22 μπάτσων. Κατά τη διάρκεια των ταραχών καταστράφηκαν 3 McDonalds ενώ επίσης αναποδογυρίστηκε και καταστράφηκε ένα περιπολικό. Η αστυνομία της Τσεχίας ανακοίνωσε πως 24 από τους συλληφθέντες θα δικαστούν για "χουλιγκανισμό" και επίθεση σε αστυνομικούς. Ο Vaclav Vasku, εκπρόσωπος του τσέχικου τμήματος της Greenpeace, δήλωσε πως *"αισθάνεται βαθύτατα θλιμμένος για το γεγονός πως η συγκεκριμένη συγκέντρωση χαρακτηρίστηκε ως περιβαλλοντική"*...

Η γιορτή δρόμου στο Μπέρμιγχαμ και στον υπόλοιπο κόσμο

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης των 8 πλουσιοτέρων χωρών στο Μπέρμιγχαμ, η πόλη ήταν κατάμεστη από αστυνομικές δυνάμεις. Κάτω από πρωτοφανή μέτρα ασφαλείας, 8.000 άτομα ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Reclaim The Streets. Οι συγκεντρωμένοι αποκλείστηκαν εξαιτίας ισχυρών αστυνομικών μέτρων από κάθε δίοδο προς το κτίριο όπου γινόταν η συνάντηση. Μικροσυμπλοκές σημειώθηκαν όταν ομάδα αστυνομικών κατευθύνθηκε προς το σημείο όπου βρισκόταν η ηχητική εγκατάσταση, με πρόθεση να κλείσει τα μηχανήματα. Ο επικεφαλής δέχτηκε στο κεφάλι την τούρτα η οποία προοριζόταν για κάποιον από τους "επιφανείς" συμμετέχοντες στη συνάντηση (Κλίντον, Μπλαίρ, Κολ, Γιέλτσιν, κλπ) και εκτοξεύθηκαν κάποια -άδεια- μπουκάλια. Ακολούθησαν συλλήψεις, ενώ επίσης αυτή τη φορά η αστυνομία ανακάλυψε μια μέθοδο αντιμετώπισης των περίφημων τρίποδων που χρησιμοποιεί η Reclaim The Streers. Αυτοί οι τρίποδες είναι μια εφεύρεση των άγγλων συντρόφων/ισσών. Πρόκειται για ένα σύστημα τριών πανύψηλων ξυλοπόδαρων, το οποίο έχει στόχο αυτός/η που το χρησιμοποιεί να μπορεί να μετακινείται χωρίς οι αστυνομικοί να μπορούν να τον συλλάβουν. Η απάντηση της αστυνομίας ήταν ένα σύστημα από τροχούς τους οποίους προσάρτησαν στις βάσεις των ξυλοπόδαρων... Στον υπόλοιπο κόσμο, οι γιορτές δρόμου συγκέντρωσαν από λίγες δεκάδες άτομα, όπως στο Ζάγκρεμπ, έως 1.000 με 2.000 άτομα, όπως στο Σίδνεϋ, τη Στοκχόλμη, την Ουτρέχτη κ.α. Σε αρκετές περιπτώσεις υπήρξαν λιγότερο ή περισσότερο έντονες αντιπαραθέσεις με την αστυνομία. Εφτά συλλήψεις πραγματοποιήθηκαν στο Μπρισμπάιην της Αυστραλίας, ενώ στο Τορόντο του Καναδά η έφιππη αστυνομία επιτέθηκε στους 500 συγκεντρωμένους. Συνελήφθησαν 4 άτομα, 2 από τα οποία θα δικαστούν για επίθεση σε αστυνομικό.

Κάρντιφ, Αγγλία, 12-16 Ιούνη

Το επόμενο διεθνές "ραντεβού" έχει οριστεί για τις 12 με 16 Ιούνη, στο Κάρντιφ της Αγγλίας, όπου θα πραγματοποιηθεί η συνδιάσκεψη κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ήδη διοργανώνονται οι αντιδράσεις και οι κινητοποιήσεις και έχει δημιουργηθεί συντονιστική επιτροπή με το όνομα ***"Reclaim Europe!"***.

Για επικοινωνία: 1B Waterlow Rd, London N19 5NJ,
τηλ: +44-171-272-9333,
fax: +44-171-5610800,
e-mail: europ@globalnet.co.uk
Web: www.gwocities.com/RainForest/5581/

Συνάντηση της A SEED στη Βουλγαρία

Από τις 5 ως τις 12 Ιούλη θα πραγματοποιηθεί στη Βουλγαρία η διεθνής συνάντηση της A SEED. Πρόκειται για ένα συντονιστικό κινητοποιήσεων ενάντια στην κυριαρχία των πολυεθνικών, που συνεργάστηκε με την People's Global Action και τη Reclaim The Streets για την πραγματοποίηση των κινητοποιήσεων αυτής της άνοιξης. Στόχος της συνάντησης είναι η αποτίμηση των μέχρι τώρα ενεργειών και η χάραξη σχεδίων για το μέλλον. Η A SEED δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα στην υποστήριξη πρωτοβουλιών από την ανατολική Ευρώπη, και αυτός θα είναι ο δεύτερος άξονας της συνάντησης. Το βάρος για τη διοργάνωση της συνάντησης στη Βουλγαρία, έχει αναλάβει η ομάδα "Za Zemiata" (για τη Γη).

Ουκρανία: αντίσταση στην πυρηνική μαφία

Από τις 8 ως τις 12 Μάη πραγματοποιήθηκε στο Κίεβο της Ουκρανίας η ετήσια συνάντηση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Ανάπτυξης (EBRD). Η EBRD είναι κύριος φορέας της επιβολής του νεοφιλελευθερισμού στην Ανατολική Ευρώπη και ασκεί ισχυρές πιέσεις για την κατασκευή εργοστασίων πυρηνικής ενέργειας σε αυτές τις χώρες. Συγκεκριμένα για την Ουκρανία πιέζει για τη δημιουργία δύο νέων πυρηνικών εργοστασίων στο Rivne και το Khmelnitsky. Τον περασμένο Φλεβάρη, όταν επισκέφθηκε την Ουκρανία ο πρόεδρος της EBRD Charles Frank για να "διευθετήσει" τα της συνάντησης, η αστυνομία της Ουκρανίας εισέβαλε στα γραφεία της οικολογικής οργάνωσης Rainbow Keepers. Μετά την "επίσκεψη" της αστυνομίας, εξαφανίστηκε όλος ο τεχνικός εξοπλισμός της οργάνωσης.

Καθώς πλησίαζαν οι μέρες της συνάντησης, οι άντρες της ουκρανικής μυστικής υπηρεσίας USS (πρώην KGB), ασκούσαν συνεχώς τρομοκρατία ώστε να αποτραπεί οποιαδήποτε ενέργεια ενάντια στην EBRD. Δήλωσαν μάλιστα δημόσια πως κύριο μέλημα της USS κατά τη διάρκεια της συνάντησης της EBRD θα ήταν *"να αποτραπεί οποιαδήποτε κίνηση διαμαρτυρίας ενάντια στις πολιτικές της EBRD"*, λέγοντας πως *οποιαδήποτε κινητοποίηση θα αποτελούσε "προσβολή του κύρους της χώρας"*.

Παρόλα αυτά, στις 9 Μάη, μέλη των οικολογικών οργανώσεων Rainbow Keepers, Ecozakhyst και της Κοινωνικο-Οικολογικής Ένωσης καθώς και μέλη της αναρχικής ομάδας Tigra Nigra πραγματοποίησαν συγκέντρωση μπροστά από το κτίριο όπου διεξαγόταν η συνάντηση της EBRD. Μόλις συγκεντρώθηκαν και άρχισαν να μοιράζουν προκηρύξεις, άντρες της USS τους περικύκλωσαν, συλλαμβάνοντας 5 άτομα. Στους δυτικούς δημοσιογράφους που παρακολουθούσαν τη συνδιάσκεψη της EBRD απαγορεύτηκε κάθε επαφή με τους συλληφθέντες, οι οποίοι άρχισαν απεργία πείνας. Νετά από 5 μέρες αφέθησαν ελεύθεροι.

Η πορεία είχε ως στόχο το κτίριο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Κάτω από συνεχή επιτήρηση ελικοπτέρων της αστυνομίας, ανακόπηκε προτού φτάσει εκεί από οδοφράγματα της αστυνομίας

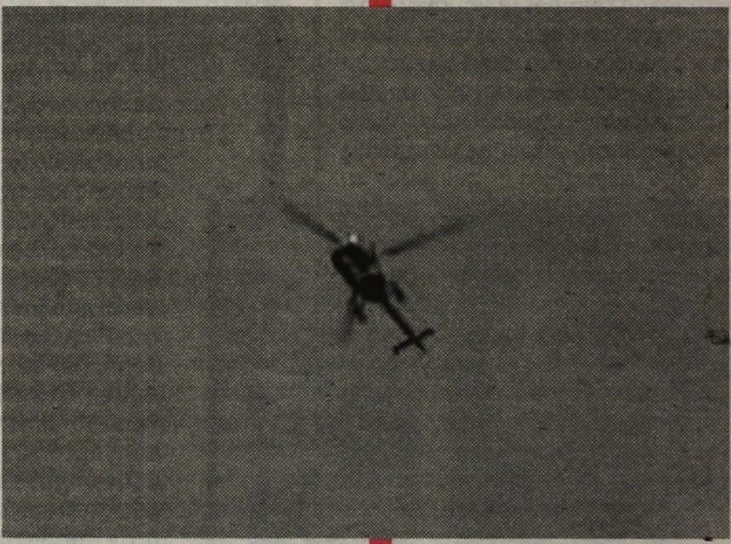

THE LIVING THEATRE

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΟΥΡΕΙΟΣ ΙΠΠΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΑΛΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

"Είναι μια περίοδος έκτακτης ανάγκης. Επομένως το θέατρο της έκτακτης ανάγκης είναι το θέατρο της πλήρους επίγνωσης.
Το πρώτο πράγμα είναι να θρέψουμε τους πάντες, να σταματήσουμε τη βία και να ελευθερωθούμε όλοι μας.
Το θέατρο του αναρχισμού είναι το θέατρο της δράσης. Η υποδούλωση στο χρήμα πρέπει να πάψει. Πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να καταργηθεί όλο το χρηματικό σύστημα. Μια κοινωνία ελεύθερων αγαθών που παράγονται ελεύθερα και διανέμονται ελεύθερα. Ούτε κράτος, ούτε αστυνομία, ούτε λεφτά, ούτε ανταλλαγή, ούτε σύνορα, ούτε ιδιοκτησία. Χρόνος και διάθεση να ψάξεις καλά, να ψάξει ο ένας τον άλλο, να ταξιδέψεις βαθιά μέσα στο μυαλό.
Το θέατρο πρέπει να δουλέψει μαζί με το λαό για να καταστρέψει τα συστήματα πολιτισμού που εμποδίζουν την ανάπτυξη του σώματος και του πνεύματος.
Αυτή είναι η δουλειά του θεάτρου.
Το θέατρο πρέπει να πάψει να είναι προϊόν που αγοράζεται και πληρώνεται από την αστική τάξη. Πρέπει να τελειώσει η εποχή της αγοροπωλησίας. Το θέατρο πρέπει να σταματήσει να είναι ο υπηρέτης ενός συστήματος όπου οι μόνοι άνθρωποι που πηγαίνουν σε αυτό είναι εκείνοι που μπορούν να το πληρώσουν.
Δουλεύω στο θέατρο για ν' ανοίξω τις πόρτες των σιτοβολώνων, οξύνω τη συνείδηση, ρίχνω τις κουρτίνες,

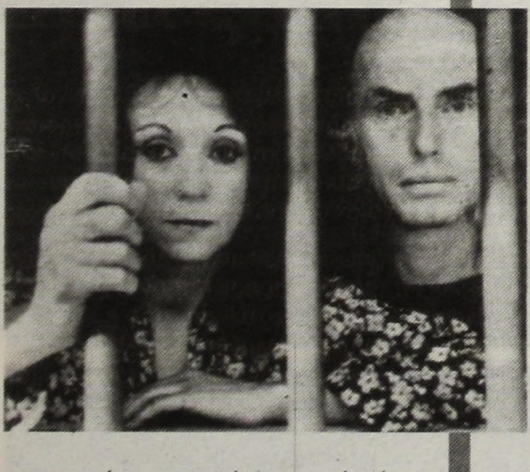

τις κουρτίνες της πλάνης, ωραία, έτσι μπορούμε να διεισδύσουμε μαζί εκεί που δεν μπορεί να διεισδύσει κανείς μόνος του.
Το θέατρο της έκτακτης ανάγκης, αίσθημα, αλλαγή, η δράση ανατρέπει το ψέμα ότι οι θεατές είναι νεκροί, με το να τους αποδείχνει ενεργούς. Ο θεατής γίνεται ηθοποιός, το θέατρο γίνεται ζωή, η έκτακτη ανάγκη είναι η αλήθεια."

Απόσπασμα από το "Η ζωή του θεάτρου" του J. Beck

"Εξέγερση. Πώς;
Διαδίδοντας. Μελετώντας. Οργανώνοντας. Κινητοποιώντας.
Για την αγάπη. Για τη δράση.
Για να το σκάσουμε από τη φυλακή, το θέατρο στον κόσμο."

J.Beck

Ο **Antonin Artaud** καλούσε για *"ένα θέατρο μέσα στο οποίο οι ηθοποιοί είναι σαν θύματα που καίγονται στην πυρά, γνέφοντας ανάμεσα στις φλόγες"*. Για πέντε δεκαετίες, ο Julian Beck και η Judith Malina έκαναν ακριβώς αυτό με την περιπλανώμενη θεατρική τους ομάδα, το Living Theatre. Με την επαναστατική τους τέχνη και τις παθιασμένες τους παραστάσεις, έσπασαν τα σύνορα μεταξύ τέχνης και πολιτικής. Άφησαν ένα ανεξίτηλο ίχνος στην ίδια τη μορφή του θεάτρου, εκθρονίζοντάς το από το βολικό νατουραλιστικό βάθρο και θέτοντάς το μέσα στο πεδίο του πειραματισμού και της ριζοσπαστικής αντιπαράθεσης. Έχοντας σαν κεντρικό θέμα ότι ο κόσμος είναι φυλακή και μέσα στο θέατρο και έξω στους δρόμους, στην Ευρώπη, τις ΗΠΑ και τη Βραζιλία, αμφισβητούσαν παντού τη δικαιοδοσία της πολιτικής εξουσίας με δύναμη και δεσμεύσεις.
Το Living Theatre ανέβαζε έργα που έγραφαν μόνοι τους, επηρεασμένα από το πρωτόγνωρο τότε νέο κύμα των ευρωπαϊκών θεατρικών έργων και εξερευνούσε χιλιάδες νέες φόρμες ωθούμενο από τις θεατρικές θεωρίες του Brecht και του Artaud . Ίσως περισσότερο από όλα πέρασαν το θέατρο στην αρένα της πολιτικής, προκαλώντας τους αδρανείς και τις προσφιλείς τους ιδεολογίες. Το Living Theatre ιδρύθηκε το 1947 και ξεκίνησε ανεβάζοντας έργα του Picasso, T.S Elliot, John Ashberry, W. H Auden, Jean Cocteau, Paul Goodman, Strindberg και Pirandello. Το θέατρο αυτό έγινε ευρέως γνωστό το 1959 όταν παρουσίαζε το υπερρεαλιστικό έργο του Jack Gelber με θέμα τα 'βαποράκια' και τους τοξικομανείς. Το "The connection" που ολοκληρώνονταν με μουσική τζαζ, τρυπήματα με βελόνες στα μπράτσα, μεταφορά στην σκηνή της γλώσσας του δρόμου, ήταν εκρηκτικό. Το κοινό σοκαρίστηκε.
Από το 1959 μέχρι το 1963, σε ένα χώρο που ο John Cage και ο Merce Cunningham βοήθησαν να βρεθεί, το Living Theatre έγινε το κέντρο της avant-garde κουλτούρας στην Ν. Υόρκη και βουκέντρα της κοινωνικής της συνείδησης. Αυτό δε γινόταν χωρίς τις ανάλογες επιπτώσεις. Η παραγωγή τους "The Brig" που αποτελούσε μια αποκαλυπτική ματιά του Kenneth Brown πάνω στην εξαθλίωση του ανθρώπου μέσα στις στρατιωτικές φυλακές πεζοναυτών, καλούσε στην κατάργηση του στρατού. Και ίσως αυτό να αποτέλεσε πρόκληση για την κυβέρνηση, η οποία κινητοποίησε την εφορία, ώστε με πρόχημα την απαίτηση για καταβολή φόρων κατάφερε τελικά να κλείσει το θέατρο. Μετά την αποτυχία των διαμαρτυριών για να σώθεί το θέατρο, ο Beck και η Malina κλείστηκαν στη φυλακή που είχαν για σκηνικό μέσα στο θέατρο και απομακρύνθηκαν με φυσική βία για να οδηγηθούν σε πραγματική φυλακή.
Με ποινή πενταετούς κάθειρξης με αναστολή, ο Beck και η Malina έφυγαν για την Ευρώπη. Εκεί δημιούργησαν τα πιο γνωστά τους έργα, το ' Frankenstein', 'Mysteries', 'Antigone', και το 'Paradise Now'. Έγιναν γνωστοί για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπιζαν το κοινό, με πάθος, συχνά σέρνοντας τους θεατές στους διαδρόμους, περιλαμβάνοντας τους στις παραστάσεις και θέτοντας τους στη μαζική δράση. Το 1968, συμμετείχαν στον παρισινό Μάη. Το 1970 σαν θέατρο δρόμου αποκλειστικά πλέον έδιναν παραστάσεις σε δημόσιους χώρους στην Ευρώπη, τις ΗΠΑ και τη Βραζιλία. Στα τέλη της δεκαετίας του '70 ξαναγυρίζουν σε σκηνή θεάτρου και ανεβάζουν το έργο του Ernst Toller 1920 Masse Mensch και τα νέα τους έργα, "Seven Meditations on Political Sado-Masochism", "The Yellow Methuselah" και το τελευταίο έργο του Beck, "The Archeology of Sleep".

Οι περιπλανήσεις τους κράτησαν περίπου 20 χρόνια. Το 1983 ο Beck, η Malina και το Living Theatre γυρίζουν στη Ν. Υόρκη για μια σειρά παραστάσεων στο Joyce Theatre. Αντιμετωπίστηκαν με μεγάλη εχθρότητα από τους κριτικούς. Πριν μπορέσουν να βρουν χρήματα για ένα δικό τους χώρο, διέγνωσαν καρκίνο στο στομάχι στον Beck.
Ο Beck πέθανε το 1985. Υπήρξε ένας άνθρωπος που είχε σαν όραμα μια μη βίαιη αναρχική επανάσταση. Πολέμησε επίσης για τα δικαιώματα των ομοφυλοφίλων, καθώς πίστευε στην αμφίφιλη φύση του ανθρώπου. Στο βιβλίο του "Η ζωή του θεάτρου" εκθέτει τις απόψεις του για τη φύση του θεάτρου και για το πως το θέατρο μπορεί να αποτελέσει μια εξέγερση ενάντια στην κατεστημένη τάξη.
Μετά το θάνατο του Beck, η σύντροφος του Malina συνέχισε μαζί με το θίασο του Living Theatre να παράγουν έργο. Ο Beck και η Malina πάλεψαν με πάθος ενάντια στον ψυχρό πόλεμο, την τρέλα των πυρηνικών καταφυγίων, τον πόλεμο του Βιετνάμ, τις συνθήκες στις φυλακές, την οικονομική αδικία και γενικά ενάντια σε κάθε μορφή καταπίεσης. Αυτοί και τα μέλη του θιάσου τους φυλακίστηκαν δεκάδες φορές στις διάφορες χώρες που πήγαν. Η προσωπική τους ζωή ήταν σύμφωνη με τις πολιτικές αρχές τους.
Ο Beck πίστευε επίσης ότι η κοινωνική μας δομή βασίζεται και στον ερωτικό μας σύντροφο. Δεν είναι δυνατό να είμαστε δύο διαφορετικοί άνθρωποι στην κοινωνική και στην σεξουαλική μας ζωή. Ο καλύτερος τρόπος για να σπάσει κανείς τα δεσμά του είναι να ξεκινήσει από το σπάσιμο των σεξουαλικών του αναστολών.
Σε γενικές γραμμές ο Beck και το Living Theatre μίλησαν για το ρόλο του καλλιτέχνη στην επανάσταση και αποτέλεσαν καταλύτη για την απελευθέρωση του ανθρώπινου πνεύματος μέσω του θεάτρου. Έκαναν ένα ταξίδι γεμάτο οράματα, σκέψεις, κραυγές, προσευχές, διάλογους, γράμματα, όνειρα και ποιήματα, εφιάλτες, παραληρήματα και στοχασμούς. Ένα ταξίδι με αφετηρία το αλλοτριωμένο τοπίο της τέχνης και προορισμό τον παγκόσμιο αγώνα για την αναρχική επανάσταση.

Ε.Σ. Θεσσαλονίκη

Υ.Γ. Ο Julian Beck γεννήθηκε στις 31 Μάη του 1925. Αυτό το κείμενο θα μπορούσε να δημοσιευόταν στην "Ιστορία της Ελευθερίας", όμως και στο επόμενο φύλλο θα συνεχιστεί το αφιέρωμα στο γαλλικό Μάη, κι έτσι θεωρήσαμε σκόπιμο να το δημοσιεύσουμε σε αυτό το φύλλο.

Θύελλα στην Ινδονησία

30 Σεπτεμβρίου 1965: Ανακοινώνεται απόπειρα πραξικοπήματος. Ο τότε αρχιστράτηγος Σουχάρτο το καταπνίγει, και μέσα στους επόμενους λίγους μήνες διεξάγεται πογκρόμ ενάντια στους κομμουνιστές και τα μέλη της κινεζικής μειονότητας, με περίπου ένα εκατομμύριο θύματα.

11 Μαρτίου 1966: Ο Σουχάρτο παίρνει την εξουσία από το Σουκάρνο. Την επόμενη μέρα θέτει εκτός νόμου το κομμουνιστικό κόμμα.

Μάρτιος 1967: Εκλέγεται για πρώτη φορά πρόεδρος. Θα ανανεώσει τη θητεία του έξι φορές, η τελευταία φέτος τον Μάρτιο. Στις κοινοβουλευτικές εκλογές, το κυβερνόν κόμμα Γκόλκαρ παίρνει πάντα ποσοστό γύρω στο 70%, καθώς κάθε επικίνδυνος υποψήφιος αποκλείεται από αυτές και η νοθεία κυριαρχεί.

Δεκέμβριος 1975: Ινδονησιακός στρατός εισβάλλει στο Ανατολικό Τιμόρ, υποτίθεται για να σταματήσει εμφύλια διαμάχη. Στα επόμενα χρόνια, 200.000 κάτοικοι του νησιού, σχεδόν το ένα τρίτο του συνολικού πληθυσμού, θα χάσουν τη ζωή τους από τα στρατεύματα κατοχής. Ο Ο.Η.Ε. καταδίκασε την εισβολή και δεν αναγνώρισε ποτέ την προσάρτηση του Ανατολικού Τιμόρ στην Ινδονησία, αλλά δεν επέβαλλε ποτέ κάποια μέτρα. Οι Η.Π.Α. και η Βρετανία συνέχισαν μέχρι σήμερα να εξοπλίζουν κανονικά τον ινδονησιακό στρατό.

Νοέμβριος 1991: Στρατός ανοίγει πυρ σε πλήθος σε νεκροταφείο στο Dili, με επίσημο απολογισμό 273 νεκρούς. Ξεσπά διεθνής κατακραυγή.

Ιούνιος 1996: μετά από κυβερνητική παρέμβαση, η κόρη του Σουκάρνο, Megawati Sukarnoputri, χάνει την ηγεσία του κυριότερου αντιπολιτευόμενου κόμματος, PDI. Πέντε άτομα σκοτώνονται και 23 «εξαφανίζονται» καθώς καταστέλλονται συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας μελών του PDI.

Ιούνιος 1997: Το κυβερνόν κόμμα Γκόλκαρ κερδίζει τις εκλογές με ποσοστό 74%. Επιτράπηκε σε μόνο δύο ακόμη κόμματα να συμμετάσχουν σε αυτές. Καταγγελίες για νοθεία πυροδοτούν τοπικές εξεγέρσεις και πυρπολήσεις δημόσιων κτιρίων, ενώ οι νεκροί κατά τη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας είναι γύρω στους 300.

Αύγουστος 1997: Η Ινδονησία υποκύπτει στην ασιατική νομισματική κρίση. Το εθνικό νόμισμα αποσυνδέεται από το δολάριο με αποτέλεσμα να υποτιμηθεί σύντομα απέναντί του κατά 70%. Οι τοπικές επιχειρήσεις καταρρέουν η μία μετά την άλλη, τα βασικά είδη διαβίωσης ανατιμούνται ως και 300%, εκατομμύρια θέσεις εργασίας χάνονται και κύμα μεταναστών φεύγει προς τις γειτονικές χώρες.

Νοέμβριος 1997: Ανακοινώνεται πακέτο βοήθειας από το Δ.Ν.Τ., συνολικού ύψους 40 δις δολαρίων, με βασικούς όρους τον περιορισμό των κρατικών δαπανών και το «άνοιγμα» της οικονομίας της χώρας. Θα ακολουθήσουν σκληρές διαπραγματεύσεις τους επόμενους μήνες.

10 Μαρτίου 1998: Ο Σουχάρτο επανεκλέγεται πρόεδρος εν μέσω λαϊκών κινητοποιήσεων εναντίον του. Στη νέα κυβέρνηση, συμμετέχει η μεγαλύτερη κόρη του και πολιτικοί και οικονομικοί συνεργάτες της οικογένειάς του.

4 Μαΐου 1998: Η αύξηση της τιμής των καυσίμων κατά 71% πυροδοτεί λαϊκή εξέγερση. Μια εβδομάδα αργότερα, η αστυνομία ανοίγει πυρ ενάντια σε φοιτητές μέσα σε πανεπιστήμιο, για πρώτη φορά μετά από μήνες φοιτητικών κινητοποιήσεων. Μέσα στις επόμενες μέρες, σκοτώνονται συνολικά γύρω στα 500 άτομα.

Τις τελευταίες μέρες, το καθεστώς Σουχάρτο βρίσκεται αντιμέτωπο με τη σοβαρότερη κρίση από το 1966 που πήρε την εξουσία. Η προσπάθειά του να αντιμετωπίσει τη λαϊκή δυσαρέσκεια με το γνώριμο τρόπο της βίαιας καταστολής είχε ως τώρα το αντίθετο αποτέλεσμα, την κλιμάκωση και επέκταση των ταραχών σε όλη τη χώρα και τις περισσότερες κοινωνικές ομάδες.

Από το Φεβρουάριο, οι φοιτητές της πρωτεύουσας Τζακάρτα πραγματοποιούσαν σε σχεδόν καθημερινή βάση συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας με κύριο αίτημα την παραίτηση του 76χρονου Σουχάρτο, θεωρώντας τον διεφθαρμένο και ανίκανο να αντιμετωπίσει την οικονομική κρίση στην οποία βρίσκεται η Ινδονησία από τον Αύγουστο, εξαιτίας της νομισματικής αναταραχής που ξέσπασε τότε στην Ασία. Οι διαδηλώσεις ήταν μαζικές, αλλά κατά κανόνα περιορίζονταν στους πανεπιστημιακούς χώρους από τις ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις, που πάντως δεν επεμβαίναν βίαια για να τις διαλύσουν.

Η λαϊκή έκρηξη έγινε στις 4 Μαΐου, όταν ανακοινώθηκε αιφνίδια αύξηση της τιμής των καυσίμων κατά 71% και ανάλογη του ηλεκτρικού. Η αύξηση αυτή είχε σχέση με τη διακοπή της κρατικής επιδότησης στην τιμή τους, που περιλαμβανόταν στις οδηγίες του Δ.Ν.Τ. που συνοδεύουν το πακέτο «βοήθειας» προς την Ινδονησία. Οι εξαθλιωμένοι από την υποτίμηση και την ανεργία ινδονήσιοι βγήκαν στους δρόμους σε πολλές πόλεις της χώρας, καίγοντας και λεηλατώντας, για μια ακόμη φορά τους τελευταίους μήνες. Έξι άτομα σκοτώθηκαν στην πρωτεύουσα της Σουμάτρα, Μεντάν, ενώ ο αρχηγός των ένοπλων δυνάμεων προειδοποίησε τους φοιτητές ότι «θα φανεί αμείλικτος» αν βγουν από τις πανεπιστημιακές εγκαταστάσεις, φοβούμενος πιθανότατα ότι θα ενώνονταν με τους άλλους διαδηλωτές.

Στις 12, φοιτητική διαδήλωση βάφτηκε στο αίμα, όταν οι αστυνομικοί εισέβαλαν σε πανεπιστήμιο της Τζακάρτα και άρχισαν να πυροβολούν με πραγματικά πυρά κατά των συγκεντρωμένων. Αφορμή για την επίθεση ήταν ο ξυλοδαρμός αστυνομικού με πολιτικά που είχε εισχωρήσει στη συγκέντρωση. Αυτόπτες μάρτυρες ανέφεραν πως οι αστυνομικοί κυνηγούσαν και πυροβολούσαν τους φοιτητές που έτρεχαν να σωθούν και δεν προσπαθούσαν να προβάλλουν αντίσταση. Αποτέλεσμα ήταν να σκοτωθούν έξι διαδηλωτές και να τραυματιστούν τουλάχιστον είκοσι ακόμη.

Ακολούθησαν εκτεταμένες ταραχές σε πολλές μεγάλες πόλεις κατά τη διάρκεια των οποίων εκατοντάδες καταστήματα λεηλατήθηκαν ή κάηκαν, ενώ άλλοι στόχοι ήταν τράπεζες, γραφεία επιχειρήσεων συγγενών του Σουχάρτο, αυτοκίνητα και περιουσίες μελών της κινέζικης μειονότητας, που έχει δεχτεί επιθέσεις και στο παρελθόν, συχνά υποκινούμενες από το καθεστώς Σουχάρτο. Ο συνολικός αριθμός των νεκρών προσεγγίζει τα πεντακόσια άτομα, πολλά από τα οποία κάηκαν μέσα σε κτίρια, ενώ οι ζημιές μόνο στην πρωτεύουσα υπολογίζονται γύρω στο ένα δισεκατομμύριο δολάρια.

Ο Σουχάρτο, που βρισκόταν στην Αίγυπτο για τη διάσκεψη κορυφής των G-15, των αναπτυσσόμενων χωρών, αναγκάστηκε να επιστρέψει εσπευσμένα, ενώ ανεπίσημη δήλωσή που φέρεται να έκανε σε συγκέντρωση ινδονήσιων στην Αίγυπτο, πως *«αν δε με θέλει ο λαός, δε θα σταθώ εμπόδιο»*, μόνο αδειές θα μπορούσε να πείσει.

Οι πραγματικές του προθέσεις, που είναι βέβαια να διατηρηθεί στην εξουσία με νύχια και με δόντια, φάνηκαν όταν ο πρόεδρος της βουλής (που ελέγχεται απόλυτα από το δικτάτορα, καθώς είναι γεμάτη συγγενείς του και στρατιωτικούς) δήλωσε τη Δευτέρα πως θα είναι καλύτερα να παραιτηθεί ο Σουχάρτο, *«για χάρη της εθνικής ενότητας»*. Η στρατιωτική ηγεσία απάντησε πως κάτι τέτοιο θα ήταν αντισυνταγματικό. Την επόμενη μέρα ο Σουχάρτο εμφανίστηκε στην τηλεόραση και ανακοίνωσε τη σύσταση επιτροπής για πολιτική μεταρρύθμιση *«για να σωθεί η χώρα, να διασφαλιστεί η ανάπτυξη, η ιδεολογία μας, το σύνταγμά μας και η ενότητα της χώρας»*. Η επιτροπή αυτή θα προτείνει νομοσχέδια σχετικά με τη διεξαγωγή εκλογών, τη δομή του κοινοβουλίου, ενάντια στα μονοπώλια και τη διαφθορά, *«σύμφωνα με τις επιθυμίες του λαού μας»*. Υπολογίζεται πως μια τέτοια διαδικασία θα χρειαστεί αρκετούς μήνες, και ουσιαστικά είναι μια προσπάθεια του Σουχάρτο να πάρει πίστωση χρόνου. Ως προς το αν θα είναι ο ίδιος υποψήφιος στις επόμενες εκλογές, δεν έδωσε σαφή απάντηση. Τον Μάρτιο είχε επανεκλεγεί στην προεδρία από τη βουλή για έβδομη συνεχή πενταετία. Ήταν ο μοναδικός υποψήφιος και ψηφίστηκε από τη συντριπτική πλειοψηφία.

Η κατάσταση, πάντως, γι' αυτόν είναι αρκετά δύσκολη, γιατί αν και εξακολουθεί να έχει την απόλυτη υποστήριξη του στρατού, έχει χάσει τη διεθνή υποστήριξη, μετά τις πρόσφατες τριβές με την ηγεσία του Δ.Ν.Τ. σχετικά με το σταθεροποιητικό πρόγραμμα, που προκάλεσαν προσωπική παρέμβαση του αμερικάνου προέδρου υπέρ του τελευταίου. Άλλωστε, ο Ψυχρός Πόλεμος αποτελεί πια μακρινό παρελθόν και μια αδίστακτη και νεποτιστική δικτατορία δεν είναι το καταλληλότερο καθεστώς για την εφαρμογή των νεοφιλελεύθερων επιλογών.

Αυτό φαίνεται πως το έχει συνειδητοποιήσει και ο Σουχάρτο. Δεν του είναι πια εύκολο να πνίγει τους αντιφρονούντες στο αίμα, μέσα σε γενική αδιαφορία ή χλιαρές καταδίκες. Ίσως είναι χαρακτηριστικό πως την περασμένη Πέμπτη, σύμφωνα με πληροφορίες του τοπικού γραφείου της British Airways, ολόκληρη η οικογένειά του, εκτός από δύο άτομα που έμειναν για να χειρίζονται τις οικογενειακές επιχειρήσεις, διέφυγε αεροπορικά στο εξωτερικό.

Η άνοδος του Σουχάρτο στην εξουσία – μια ξεχασμένη σφαγή

Στις 30 Σεπτεμβρίου του 1965, έξι στρατηγοί του ινδονησιακού στρατού δολοφονούνται και ανακοινώνεται πως έγινε απόπειρα φιλοκινεζικού πραξικοπήματος. Ο αρχιστράτηγος Σουχάρτο αναλαμβάνει δράση και καταπνίγει τη στάση (αν υπήρξε ποτέ κάτι τέτοιο). Μέσα στους επόμενους μήνες, ανατρέπει τον πρόεδρο Σουκάρνο, πρώτο ηγέτη της Ινδονησίας ως ανεξάρτητης χώρας, που προσπαθούσε να διατηρήσει ισορροπίες ανάμεσα στους στρατιωτικούς και τους κομμουνιστές, θέτει εκτός νόμου το κομμουνιστικό κόμμα (το οποίο αριθμούσε τριάμισι εκατομμύρια μέλη και ήταν κινεζικής επιρροής) και ξεκινά εκκαθαρίσεις. Τουλάχιστον ένα εκατομμύριο άτομα δολοφονήθηκαν από τον Οκτώβριο του 1965 μέχρι τους πρώτους μήνες του 1966. Αναφορά της CIA περιγράφει αυτή την περίοδο ως «μία από τις πιο τρομακτικές και μαζικές αιματοχυσίες της σύγχρονης ιστορίας». Παρ' όλα αυτά, δεν υπήρξε καμία αντίδραση από τη Δύση, καθώς η αποσόβηση του κινεζικού κινδύνου έδειχνε πολύ πιο σημαντική, και ακόμη και μέχρι σήμερα, λίγα έχουν γραφτεί γι' αυτή τη μαύρη σελίδα της ιστορίας. Άλλωστε, συνέπεσε με την έναρξη της αμερικανικής στρατιωτικής εμπλοκής στο Βιετνάμ.

Στόχος των σφαγέων δεν ήταν μόνο οι κομμουνιστές ή υποτιθέμενοι κομμουνιστές, αλλά και τα μέλη της κινέζικης μειονότητας, που έπεσαν επίσης θύματα της έντονης κυβερνητικής αντικινεζικής/ αντικομουνιστικής προπαγάνδας. Στο πλευρό του στρατού σε αυτές τις εκκαθαρίσεις ήταν και φανατικές και εξοπλισμένες από το καθεστώς ομάδες πολιτών, που γύριζαν στα χωριά, έβαζαν τους ύποπτους να σκάψουν τους τάφους τους, και μετά τους πυροβολούσαν. Συχνά τους έκοβαν τα κεφάλια και τα επιδείκνυαν. Δάσκαλοι και άλλοι τοπικοί παράγοντες υποχρεώνονταν να καταρτίσουν λίστες προγραφών πολιτών με επιρροή στον πληθυσμό, ενώ συχνά τα θύματα ήταν απλοί αγρότες που έδιναν μια λάθος απάντηση στις συμμορίες που είχαν χτυπήσει την πόρτα τους.

ΜΑΗΣ '68: Το Χρονικό των Γεγονότων

Δευτέρα 20 Μαΐου: Σύμφωνα με διάφορες εκτιμήσεις ο αριθμός των απεργών ανέρχεται στα έξι εκατομμύρια. Οι πρώτες ουρές μπροστά στις τράπεζες, στα καταστήματα τροφίμων και στα πρατήρια βενζίνης.

Τα αεροπλάνα, τα τρένα, το μετρό, τα λεωφορεία, τα ταχυδρομεία, όλα τα σημαντικά λιμάνια και τα ορυχεία έχουν παραλύσει. Τα μεγάλα καταστήματα του Παρισιού και των επαρχιακών κέντρων είναι κλειστά. Η Τράπεζα της Γαλλίας, αλλά και η Εθνική Βιβλιοθήκη απεργούν. Τα εργοστάσια της Μισελέν και της Πεζό, που ποτέ δε φημίζονταν για το αγωνιστικό τους πνεύμα, επίσης απεργούν. Το εργοστάσιο της Σιτροέν καταλαμβάνεται. Οι εργάτες στη Ρενό του Μπιγιανκούρ εξακολουθούν να βρίσκονται στην πρωτοπορία του κινήματος: Ούτε λίγο ούτε πολύ ζητούν την ανατροπή του όλου κοινωνικού καθεστώτος.

Οι εξετάσεις καταργούνται στα πανεπιστήμια του Στρασβούργου και της Νάντης. Η συνδιοίκηση επεκτείνεται σε πολλά ιδρύματα της ανώτατης εκπαίδευσης καθώς και στην Ομοσπονδία Κέντρων Νεότητας.

Οι καταλήψεις στα γυμνάσια και στα λύκεια επεκτείνονται. Σε πολλά απ' αυτά οργανώνονται "αντιμαθήματα" και μεταρρυθμίζεται το πρόγραμμα διδασκαλίας με τη βοήθεια επιτροπών γονέων.

Οι συγγραφείς καταλαμβάνουν την Societe des Gens de Lettres και δημιουργούν επιτροπή με τη συμμετοχή εργατών και φοιτητών.

'Αλλη επιτροπή δράσης δημιουργείται, για να βοηθήσει τους φοιτητές της Σχολής Καλών Τεχνών.

Οι φοιτητές της Αρχιτεκτονικής του Παρισιού καταλαμβάνουν τα εργαστήριά τους και με τη βοήθεια αρχιτεκτόνων αρχίζουν να εκπονούν σχέδια για ένα νέο Παρίσι.

Η ακροδεξιά οργάνωση Occident κάνει επιδρομές σε πανεπιστημιακές σχολές, σε φτωχογειτονιές μεταναστών, στην όπερα και στο σταθμό Σεν Λαζάρ.

Στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια, η σύγκλητος διαγράφει τον Μαρκ Ραντ και άλλους τρεις φοιτητές εξαιτίας της πολιτικής τους δράσης.

Τρίτη 21 Μαΐου: Με τους νέους τομείς που αρχίζουν απεργία (βιομηχανίες, τράπεζες, σούπερ μάρκετ) οι απεργοί φθάνουν τα 10 εκατομμύρια. Ως και οι εργαζόμενοι στο Κέντρο Ατομικής Ενέργειας στο Σακλέ ξεκινούν απεργία, η οποία μάλιστα ξεκινά από ένα μικρό πυρήνα καλοπληρωμένων ερευνητών. Ανάμεσα στα αιτήματά τους ο τερματισμός των πυρηνικών δοκιμών για πολεμικούς σκοπούς. Παντού, και φυσικά σ' όλα τα κατειλημμένα εργοστάσια, η αυτοδιεύθυνση είναι στην ημερήσια διάταξη των διεκδικήσεων.

Ο Σεγκί, εκπροσωπώντας τη CGT: *"Η αυτοδιαχείριση είναι μια απατηλή φόρμουλα. Εκείνο που θέλουν οι εργάτες είναι η άμεση ικανοποίηση των διεκδικήσεών τους"*.

Τα Τεχνικά Λύκεια κατεβαίνουν σε αποχή ενώ σε μερικές περιοχές απέχουν ακόμη και οι μαθητές του Δημοτικού!

Καταλαμβάνονται τα πολιτιστικά κέντρα της Μπουρζ, της Γκρενόμπλ και του Εξ.

Καταλαμβάνονται μεγάλα κτήματα στη Βρετάνη, στο Αλιέ και στο Κρες από αγροτικές ομοσπονδίες.

Στη Βουλή ξεκινά η συζήτηση σχετικά με την πρόταση μομφής στην Κυβέρνηση.

Τα γεγονότα που συμβαίνουν στη Γαλλία δεν αφήνουν αδιάφορους τους σπουδαστές της υπόλοιπης Ευρώπης. Στα πανεπιστήμια της Ολλανδίας, του Βελγίου, της Γερμανίας, της Ιταλίας και της Αγγλίας πυροδοτούνται έντονες κινητοποιήσεις.

Τετάρτη 22 Μαΐου: Η πρόταση μομφής εναντίον της Κυβέρνησης καταψηφίζεται. Παράλληλα η Βουλή ψηφίζει την αμνήστευση όσων "παράνομων" πράξεων έγιναν κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων.

Το κίνημα έχει επεκταθεί παντού. Από την Εθνική Σχολή Διοίκησης, όπου ακόμη και τα μελλοντικά στελέχη του συστήματος ζητούν κοινωνικές αλλαγές, μέχρι τη Γενική 'Ενωση Ποδοσφαιριστών που τα γραφεία της καταλαμβάνονται από ποδοσφαιριστές και φιλάθλους! 'Ενα λύκειο της Μασσαλίας μετονομάζεται από τους μαθητές του σε *"Λύκειο Παρισινής Κομμούνας"*.

Ο Κον Μπεντίτ, που έχει ταξιδέψει στο Βερολίνο και στο 'Αμστερνταμ, για να μιλήσει για την εξέγερση στη Γαλλία, εμποδίζεται από την κυβέρνηση να επιστρέψει διότι του έχει αφαιρεθεί η άδεια παραμονής με πρόσχημα τις δηλώσεις του στην ολλανδική πρωτεύουσα: *"Η τρίχρωμη σημαία υπάρχει, για να σκιστεί, για να φτιάξουμε απ' αυτήν μια κόκκινη"*. Η UNEF και της SNESup καλούν σε διαδήλωση αλληλεγγύης. Η CGT χαρακτηρίζει τη διαδήλωση προβοκατόρικη ενώ ο Ζορζ Μαρσέ απαξιώνει τον Κον Μπεντίτ, χαρακτηρίζοντάς τον *"Γερμανοεβραίο"*. Σε λιγότερο απο δύο ώρες 10.000 διαδηλωτές ανταποκρίνονται στο κάλεσμα των φοιτητών και συμπαρίστανται στον Κον Μπεντίτ φωνάζοντας το περίφημο και πολυχρησιμοποιούμενο έκτοτε: *"Είμαστε 'Ολοι Γερμανοεβραίοι"*.

Νέα επέμβαση χιλίων αστυνομικών στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια. Αυτή τη φορά οι συλλήψεις θα είναι 191 και οι τραυματίες 44.

ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Από το βιβλίο του Μιχ. Πρωτοψάλτη "Ο Γαλλικός Μάης του 1968 από την οπτική του 21ου αιώνα", που θα κυκλοφορήσει σύντομα από τις εκδόσεις ΒΙΒΛΙΟΠΕΛΑΓΟΣ

Πέμπτη 23 Μαΐου: Νέες διαμαρτυρίες για το θέμα Κον Μπεντίτ, νέεςδιαδηλώσεις και οδοφράγματα στο Καρτιέ Λατέν. 2.000 συλλήψεις. Η Ουμανιτέ: *"...ο Κον Μπεντίτ παίζει το παιχνίδι της εξουσίας!"*

'Αλλες διαδηλώσεις πραγματοποιούνται στη Λιόν, στο Μπορντό, στην Μπεζανσόν και στην Καγιέν.

Το Εθνικό Παιδαγωγικό Ινστιτούτο καταλαμβάνεται και μετονομάζεται σε Λαϊκό Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

Τα συνδικάτα εξακολουθούν, όταν δε σαμποτάρουν ανοιχτά το κίνημα, να μην μπορούν ούτε καν να το κατανοήσουν. Η CFDT θέτει δειλά το ζήτημα του εργατικού ελέγχου, αλλά η CGT αρνείται.

Εσωτερικές διαμάχες στο Κομμουνιστικό Κόμμα Γαλλίας με αντίκτυπο στα συνδικάτα του: Παραιτήσεις στη CGT (Αντρέ Μπαρζονέ), διάσπαση στη Γενική Συνομοσπονδία Στελεχών (CGC).

Παρασκευή 24 Μαΐου: Ο Ντε Γκολ, σε τηλεοπτικό του μήνυμα στο δελτίο ειδήσεων των 8.00 μ.μ., επισείει τον κίνδυνο εμφυλίου πολέμου, αναγγέλει δημοψήφισμα και δηλώνει πως αν χάσει, θα παραιτηθεί.

Οι προγραμματισμένες εκδηλώσεις της CGT συγκεντρώνουν περί τις 200.000 κόσμο. Το "Κίνημα 22ης Μάρτη" έχει όμως το δικό του πρόγραμμα. Σε πείσμα των γραφειοκρατών της UNEF και του Σοσιαλιστικού Κόμματος, αλλά με την υποστήριξη των τροτσκιστών, καλεί σε μαζική συγκέντρωση στο σιδηροδρομικό σταθμό Λιόν στο Παρίσι. Στην αρχή συγκεντρώνονται περίπου 30.000 διαδηλωτές, που γρήγορα όμως πληθαίνουν. Μετά το τέλος του λόγου του Ντε Γκολ και καθώς πολλοί εργαζόμενοι των συγκεντρώσεων της CGT αρνούνται να διαλυθούν, οι συγκεντρωμένοι στο Γκαρ ντε Λιόν ξεπερνούν τις 100.000 ενώ άλλοι τόσοι διαδηλώνουν στο υπόλοιπο Παρίσι. Ξεκινά πορεία προς το Δημαρχείο, που φρουρείται από τα CRS και μονάδες του στρατού ενώ η αστυνομία έχει κλείσει τους δρόμους.

Ο αστυνομικός διευθυντής του Παρισιού Μορίς Γκριμό περιγράφει στο βιβλίο του για το Μάη τα σχέδια της αστυνομίας εκείνης της μέρας: *"Είχα διατάξει να αποκλειστούν όλες οι γέφυρες, για να μην μπορέσουν οι διαδηλωτές να φτάσουν στο Καρτιέ Λατέν. 'Ηθελα να προχωρήσουν δυτικά γιατί θα έκαναν μικροζημιές χωρίς ειδικό βάρος αλλά, το κυριότερο, θα τρομοκρατούσαν τους αστούς του 16ου Διαμερίσματος"*.

Τα σχέδια όμως του "Κινήματος 22ης Μάρτη" και άλλων διαδηλωτών είναι διαφορετικά. Οι στόχοι είναι το Δημαρχείο, ο ναός του Κράτους, και το Χρηματιστήριο, ο ναός του Κεφαλαίου. Στην πορεία προς το Δημαρχείο οι διαδηλωτές, μόλις έρχονται αντιμέτωποι με τις αστυνομικές δυνάμεις, στήνουν τα πρώτα οδοφράγματα. Μια άλλη ομάδα διαδηλωτών φθάνει στο Χρηματιστήριο, στην Μπουρζ(;), παραβιάζει χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία τις πόρτες, το λεηλατεί και το πυρπολεί δίχως όμως να το καταστρέψει ολοσχερώς. Μερικές ομάδες διαδηλωτών κατορθώνουν να περάσουν στην αριστερή όχθη του Σηκουάνα, να καταλάβουν το Καρτιέ Λατέν και το Σεν Ζερμέν ντε Πρε, αλλά τελικά υποχωρούν στο Ντανφέρ-Ροσερό. 'Αλλες ομάδες βρίσκονται στην περιοχή της Αγοράς, της Βαστίλης μέχρι τη Νασιόν. Τα αστυνομικά τμήματα του Οντεόν και της οδού Μπομπούρ λεηλατούνται ενώ στο τμήμα του Παντεόν πυρπολούνται με μολότοφ δύο κλούβες κι ένα περιπολικό. Οι αστυνομία χτυπά αδιάκριτα. Στα θύματά της περιλαμβάνονται ακόμη και ανθρώποι του Ερυθρού Σταυρού. Οι συγκρούσεις στο Παρίσι θα διαρκέσουν μέχρι τα ξημερώματα.

'Αλλες διαδηλώσεις και συγκρούσεις με την αστυνομία γίνονται στην Μπουλόν-Μπιγιανκούρ, στο Ομπερβιλιέ, στο Ιβρί, στο Αρζαντέιγ. Στη Λιόν, στο Στρασβούργο, στο Μπορντό, στο Περινιέ, στο Αλιέ, στο Οτ-Βιεν. Στη Νάντη αγρότες μαζί με εργάτες και φοιτητές καταλαμβάνουν την Βασιλική Πλατεία και τη μετονομάζουν σε Πλατεία του Λαού. Οι τυπογράφοι στην εφημερίδα ÏΦιγκαρόÏ αρνούνται τα τυπώσουν τα άρθρα του πανεπιστημιακού Ρεϊμόν Αρόν, που δεν σέβεται τα γεγονότα... Πανεπιστήμια καταλαμβάνονται στις Βρυξέλλες, στο Σαντιάγο της Χιλής και στη Ρώμη.

Ο Ντανιέλ Κον Μπεντίτ (ό.π.) περιγράφει τα γεγονότα ενώ ταυτόχρονα σκιαγραφεί τι θα μπορούσε να είναι μια επανάσταση στον ανεπτυγμένο κόσμο στα 1968: *«Το Παρίσι ήταν στα χέρια των διαδηλωτών, η επανάσταση είχε αρχίσει με ενθουσιασμό. Η αστυνομία δεν μπορούσε να φρουρεί όλα τα δημόσια κτίρια και τα στρατηγικά σημεία: το Elysee, το Δημαρχείο, τις γέφυρες, το Ραδιοτηλεοπτικό Σταθμό... Το ήξεραν όλοι και ήθελαν να συνεχίσουμε. Μπήκαν όμως στη μέση άλλοι παράγοντες: 'Ηταν ένας από τους ηγέτες της JCR που, στην πλατεία της 'Οπερας, μπήκε επικεφαλής και μας έστρεψε πίσω στο Καρτιέ Λατέν -- όταν όλοι μας είχαμε πιστέψει πως ξεμπερδέψαμε με τη μοιραία προσήλωση στη Σορβόνη. Εκείνοι που μας εμπόδισαν να καταλάβουμε τα υπουργεία Οικονομικών και Δικαιοσύνης ήταν οι υπεύθυνοι της UNEF και του Σοσιαλιστικού Κόμματος. Αυτοί οι "επαναστάτες" ήταν τελείως ανίκανοι να*

προωθήσουν τις δυνατότητες του κινήματος που τους είχε ξεπεράσει και κέρδιζε σε ορμή. 'Οσο για μας, δεν μπορέσαμε να συνειδητοποιήσουμε πόσο εύκολο θα ήταν να σαρώσουμε αυτούς τους τιποτένιους. Δεν έπρεπε να τους αφήσουμε να μας βγάλουν από το δρόμο μας, έπρεπε να είχαμε καταλάβει τα υπουργεία και τα δημόσια κτίρια, όχι για να τοποθετήσουμε εκεί μερικούς νέους "επαναστάτες" γραφειοκράτες αλλά για να συντρίψουμε όλο τον κρατικό μηχανισμό, να δείξουμε στο λαό πως μπορούσε να ζήσει και χωρίς αυτόν και πώς θα ξαναχτιζόταν όλη η κοινωνία εκ νέου στη βάση της εργατικής διεύθυνσης.

Είναι λοιπόν αρκετά ξεκάθαρο ότι αν στις 25 του Μάη το Παρίσι ξυπνούσε κι έβρισκε να έχουν καταληφθεί τα πιο σπουδαία υπουργεία, ο γκολισμός θα είχε καταρρεύσει αμέσως -- όταν μάλιστα παρόμοιες πράξεις θα είχαν εξαπλωθεί σ' όλη τη χώρα.

Είχε ειπωθεί, και πολύ σωστά, ότι πρώτη φορά στην ιστορία μια επανάσταση θα μπορούσε να γίνει χωρίς προσφυγή στα όπλα. Και πολλοί είχαν επισημάνει ότι ένα από τα πρώτα μέτρα που έπρεπε να είχαμε πάρει, και που δεν πήραμε, ήταν η κατάληψη των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών».

Η 24η Μαΐου, όπως φαίνεται και από τα γραφόμενα του Κον Μπεντίτ, ήταν ίσως η πιο κρίσιμη μέρα. Το κίνημα ήταν μπροστά σ' ένα δίλημμα: 'Η, συνεχίζοντας την ανοδική του πορεία, θα έθετε συνολικά το κοινωνικό ζήτημα, βάζοντας επί τάπητος και το θέμα της πολιτικής εξουσίας και την επαναστατική οργάνωση της κοινωνίας ή, αργά ή γρήγορα, θα αφηνόταν να παρακμάσει.

Αλλά η άλλη πλευρά είχε πάρει τα μέτρα της. Για πρώτη φορά οι αστυνομικοί αρχί-

ΜΑΗΣ '68: Το Χρονικό των Γεγονότων

ζουν να χρησιμοποιούν τα όπλα τους ενώ απαγορεύονται οι ζωντανές εκπομπές και μεταδόσεις των ραδιοφωνικών σταθμών από τα οδοφράγματα, στερώντας από τους εξεγερμένους την άμεση πληροφόρηση και τη συνοχή τους. Και το κυριότερο: Ο Ντε Γκολ έχει αποφασίσει, αν χρειαστεί, να χρησιμοποιήσει το στρατό. Γι' αυτό κι επικοινωνεί με το στρατηγό Μασί στη Γερμανία, προκειμένου να εξασφαλίσει την υποστήριξή του.

Ο απολογισμός της ημέρας: Ο διαδηλωτής Φιλίπ Ματεριόν νεκρός. Οι αρχές υποστηρίζουν πως έπεσε από μια στέγη, στη συνέχεια πως μαχαιρώθηκε από "κακοποιά" στοιχεία, για να καταλήξουν, βδομάδες αργότερα, μέσω της ιατροδικαστικής έκθεσης πως σκοτώθηκε από έκρηξη χειροβομβίδας. Ένας αξιωματικός της αστυνομίας, ο Ρενέ Λακρουά, σκοτώνεται στη Λιόν, όταν ένα καμιόνι γεμάτο πέτρες ρίχνεται από τους διαδηλωτές στις αστυνομικές δυνάμεις. Συνολικά οι τραυματίες ανέρχονται σε εκατοντάδες και οι συλληφθέντες σε 650.

Σάββατο 25 Μαΐου: Οι διαδηλώσεις συνεχίζονται με αποτέλεσμα οι τραυματίες να φτάσουν τους 456 ενώ οι συλλήψεις τις 795.

Η κυβέρνηση ακολουθεί την τακτική του μαστίγιου και του καρότου. Ο Πομπιντού δηλώνει ότι στο εξής οι διαδηλώσεις θα διαλύονται με κάθε μέσο ενώ ταυτόχρονα στις 3.00 μ.μ. τα στελέχη της κυβέρνησης και οι συνδικαλιστές ηγέτες των κομμουνιστών και των σοσιαλιστών, που έχουν συναντηθεί στο υπουργείο Κοινωνικών Υποθέσεων στην οδό Γκρενέλ, κατορθώνουν να πετύχουν μια πρώτη συμφωνία, που έμεινε γνωστή ως η συμφωνία της Γκρενέλ. Βασικά σημεία της η αύξηση του βασικού μισθού κατά 35,4% (από 384 φράγκα που ήταν στα 520) και τα συνδικαλιστικά δικαιώματα. Οι διαπραγματεύσεις κατά κλάδο θα συνεχιστούν αργότερα την ίδια μέρα.

Μεγάλη διαδήλωση και συγκρούσεις στο Μπορντό, όπου οι τραυματίες φτάνουν τους εκατό. Άλλες διαδηλώσεις στο Μπρεστ, στη Ρεμ, στο Κλερμόν-Φεράν, στην Γκρενόμπλ, στη Μασσαλία και στη Τουλούζη.

Η UNEF απορρίπτει την κυβέρνηση ως νόμιμο διαπραγματευτή για τα πανεπιστημιακά ζητήματα και κηρύσσει την αυτονομία της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Τριάντα διευθυντές θεάτρων και πολιτιστικών κέντρων υπογράφουν κοινή διακήρυξη για μια κουλτούρα *"που πρέπει να προσφέρει στον άνθρωπο τα μέσα, για να σπάσει την απομόνωσή του, να ξεφύγει από το γκέτο του και να τοποθετηθεί συνειδητά μέσα στην πραγματική κοινωνική και ιστορική προοπτική, απελευθερώνοντας τον εαυτό του από τις μυστικοποιήσεις μιας κοινωνικής τάξης πραγμάτων, που τον μετατρέπει σε συνένοχο της ίδιας του της καταπίεσης"*.

Κυριακή 26 Μαΐου: Απεργία στον οργανισμό Ραδιοτηλεόρασης. Συνεχίζονται οι διαπραγματεύσεις μεταξύ κυβέρνησης, συνδικάτων και εργοδοτών. Οι εργαζόμενοι συζητούν στη βάση για τη συμφωνία της Γκρενέλ. Μεγάλη άνοδος της Αριστεράς στις δημοτικές εκλογές που πραγματοποιούνται στην Ντιζόν.

Ο Αλέν Ζεσμάρ, γραμματέας της SNESup, παραιτείται προκειμένου ν' ασχοληθεί πιο ενεργά με τις επιτροπές δράσης και το κίνημα.

Δευτέρα 27 Μαΐου: Μετά από πολύωρες διαπραγματεύσεις το αποτέλεσμα είναι να αυξηθούν όλοι οι μισθοί κατά 10% και να προστατευτεί η απασχόληση με σειρά μέτρων όπως οι συλλογικές συμβάσεις. Εκκρεμούν ακόμη η μείωση των ωρών εργασίας, ο χρόνος σύνταξης και η πληρωμή των ημερών της απεργίας. Η CGT θεωρεί τη συμφωνία ικανοποιητική ενώ η Ένωση των Εργοδοτών εμφανίζεται δυσαρεστημένη. Οι συνελεύσεις των εργαζομένων στις περισσότερες επιχειρήσεις απορρίπτουν τις συμφωνίες και αποφασίζουν συνέχιση της απεργίας. Οι συμφωνίες απορρίπτονται καθολικά

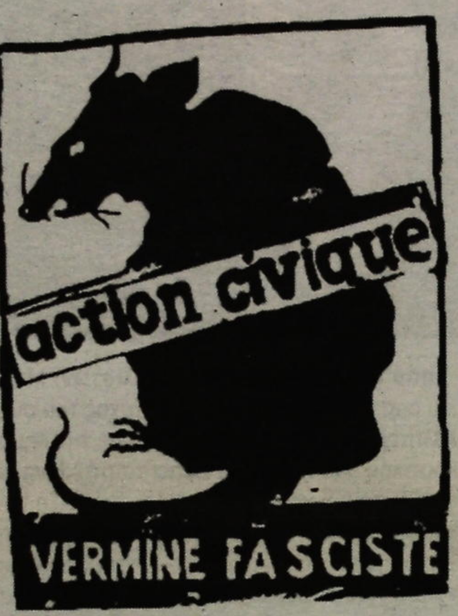

κυρίως από τους νεαρούς εργάτες και τεχνίτες καθώς και από τους εργαζόμενους στις αυτοκινητοβιομηχανίες (Ρενό, Σιτροέν, Μπερλιέ).

Στη Ρενό ο Ζορζ Σεγκί, γραμματέας της CGT, αποδοκιμάζεται. Η Γαλλική Δημοκρατική Συνομοσπονδία Εργασίας (CFDT) αρνείται να υπογράψει τις συμφωνίες της Γκρενέλ με αποτέλεσμα οι διαπραγματεύσεις να παγώσουν.

Η συνέλευση των εργαζομένων της Σιντ-Αβιασιόν στη Μασσαλία διακηρύσσει ότι η απεργία είναι μέρος του γενικότερου κινήματος για την ανατροπή της κυβέρνησης και την εγκαθίδρυση ενός σοσιαλιστικού καθεστώτος. Σε παρόμοιο πνεύμα κινούνται και άλλες διακηρύξεις οργανώσεων βάσης των εργαζομένων.

Η απεργία εξαπλώνεται στα εργοστάσια γκαζιού στη Λακ, στην Κανταρές και στη Φίλιπς ενώ διαδηλώσεις πραγματοποιούνται στην Τουλόν, στη Νάντη, στο Κλερμόν Φεράν, στη Μασσαλία και στη Μπεσανσόν.

Οι πολεοδόμοι προσχωρούν στην απεργία, θεωρώντας ότι η ανάπτυξη των πόλεων είναι δέσμια της κερδοσκοπίας του καπιταλιστικού συστήματος.

Ο Φουσέ, υπουργός Εσωτερικών, δηλώνει πως το κίνημα καθοδηγείται και χειραγωγείται από αποβράσματα της κοινωνίας, που έχουν μυστικά οπλοστάσια σ' όλη τη Γαλλία. Η κυβέρνηση σταματά τη διανομή καυσίμων, ρίχνοντας τις ευθύνες στους απεργούς. Ανακοινώνεται ότι το δημοψήφισμα θα γίνει στις 4 Ιουνίου.

Μεγάλη συγκέντρωση της αριστεράς και της άκρας αριστεράς στο στάδιο Σαρλετί του Παρισιού. Μπροστά σ' ένα ακροατήριο 50.000 ανθρώπων, αριστεροί της UNEF και του Σοσιαλιστικού Κόμματος --*"οι ίδιοι που είχαν προσπαθήσει επανειλημμένα να διαλύσουν το κίνημα"*, σημειώνει ο Κον Μπεντίτ (ό.π.)-- και ακροαριστεροί, κυρίως οι ηγέτες των τροτσκιστικών γκρουπούσκουλων, βερμπαλίζουν και δημαγωγούν για την ενότητα των... προοδευτικών δυνάμεων. Χαιρετισμό απευθύνει ο Ροκάρ εκ μέρους του Σοσιαλιστικού Κόμματος ενώ ο "άρτι αποσταλινοποιηθείς" συνδικαλιστής Μπαρζονέ ομολογεί ανοιχτά ότι μια επανάσταση είναι δυνατή. Ο Βιενέ (ό.π.) χαρακτηρίζει με τα χειρότερα λόγια τη συγκέντρωση. Παρόλα αυτά το Κομμουνιστικό Κόμμα δείχνει να ενοχλείται από την απόπειρα να συγκροτηθεί και πολιτικά η αριστερή του αντιπολίτευση: *"Αυτή η προβοκατόρικη συμπεριφορά έφτασε σε έξαρση στο στάδιο Σαρλετί, όπου μερικοί πολύ γνωστοί πολιτικοί άντρες αποτέλεσαν τη φρουρά της μαύρης σημαίας προς μεγάλο πολιτικό κέρδος των γκολικών"*, γράφει ο Ντικλό (ό.π.), για να καταλήξει στο γνωστό σταλινικό παραλήρημα: *"Ενώ η κυβέρνηση προσπαθούσε να ρίξει δολίως την ευθύνη για τις κινήσεις των Κον Μπεντίτ, Ζεσμάρ και Σοβαζό στους κομμουνιστές, το Κομμουνιστικό Κόμα ήταν για κείνους ο αγαπημένος τους στόχος. Ο βεντετισμός αυτού του μοναδικού τρίο φούσκωσε και παραφούσκωσε από τους περιφερειακούς σταθμούς και την κυβέρνηση. Σε τέτοιο σημείο, που όταν παρακολουθήσει κάποιος από κοντά την πορεία των γεγονότων, αναγκάζεται από τη δύναμη των πραγμάτων να παρατηρήσει ότι οι αριστερίστικες οργανώσεις βοήθησαν τόσο καλά την κυβέρνηση, για να μην πούμε ότι τηλεκατευθύνονταν απ' αυτήν. Είναι ολοφάνερο ότι αυτές οι αριστερίστικες ομάδες ήταν γεμάτες από προβοκάτορες της γκολικής αστυνομίας"*.

Τρίτη 28 Μαΐου: Ο Κον Μπεντίτ επιστρέφει κρυφά στη Γαλλία μεταμφιεσμένος και αφού σύντροφοί του παραπλανούν τις αρχές, δηλώνοντας πως θα περάσει τα σύνορα στο Κελ (κοντά στο Στρασβούργο). Η αστυνομία κλείνει τα σύνορα από το Κελ μέχρι το Σάαρμπρουκ ενώ συντάγματα της ασφάλειας συνόρων κλείνουν τη γέφυρα στο Κελ. Πραγματοποιούνται διαδηλώσεις στο Κελ και στο Σάαρμπρουκ. Όμως ο Κον Μπεντίτ είναι και πάλι στην κατάμεστη Σορβόνη και δίνει μαζί με τους συντρόφους του στο "Κινήμα 22ης Μάρτη" συνέντευξη τύπου, την οποία και επαναλαμβάνει αφού την πρώτη φορά δεν χώρεσαν όλοι οι δημοσιογράφοι στην αίθουσα!

"Παρί-Ζουρ": *"Ο Κον Μπεντίτ κέρδισε!"* Νέες απεργίες σε μικρές επιχειρήσεις της Βρετάνης. Η CFDT καλεί σε επέκταση των απεργιών ενώ πολλοί πυρήνες της ζητούν αυτοδιεύθυνση. Στο εργοστάσιο CSF, στο Μπρεστ, οι εργάτες αρχίζουν προσπάθειες για να θέσουν σε λειτουργία την παραγωγή υπό εργατική διεύθυνση. Το Πρακτορείο Γαλλικού Τύπου και εκδοτικοί οίκοι απεργούν. Οι ιδιοκτήτες γκαλερί υποστηρίζουν το κίνημα, διακηρύσσοντας πως η τέχνη δεν είναι εμπόρευμα ενώ τα θέατρα δρόμου πολλαπλασιάζονται.

Ο υπουργός Παιδείας Αλέν Πεϊρεφίτ παραιτείται. Ο Φρανσουά Μιτεράν υποστηρίζει με δηλώσεις του μια μεταβατική κυβέρνηση της αριστεράς με τη συμμετοχή του Πιερ Μαντές Φρανς και αναγγέλλει την υποψηφιότητά του για τις προεδρικές εκλογές. Το Κομμουνιστικό Κόμμα αντιδρά και δείχνει ιδιαίτερα εχθρικό στη λύση Μαντές Φρανς. Η CGT καλεί σε διαδήλωση την επόμενη μέρα 29 Μαΐου. Θα είναι μια επίδειξη δύναμης τόσο προς την κυβέρνηση όσο και προς την υπόλοιπη αριστερά. Απάντηση προς το σοσιαλιστικό κόμμα, αλλά και προς την άκρα αριστερά και τους εργάτες, που δεν έδειχναν ικανοποιημένοι από τις συμφωνίες της Γκρενέλ. Απάντηση, δηλαδή, στη συγκέντρωση της προηγούμενης στο στάδιο Σαρλετί.

Το Συμβούλιο του Κράτους χαρακτηρίζει το δημοψήφισμα αντισυνταγματικό.

Καταλήψεις και αποχές στα περισσότερα γερμανικά πανεπιστήμια κατά των έκτακτων νόμων.

Διαμαρτυρίες αγροτών στις Βρυξέλλες.

Τετάρτη 29 Μαΐου: Ο Ντε Γκολ, ο Πομπιντού και η κυβέρνηση, που φοβούνται ενεργό ανάμιξη της Αριστεράς στην εξέγερση, τη μετατροπή της σε επανάσταση και την κατάληψη της εξουσίας από τους κομμουνιστές, αρχίζουν να εξετάζουν το ενδεχόμενο να αναλάβει δράση ο στρατός.

Στο πρωινό υπουργικό συμβούλιο ο Πομπιντού δίνει εντολή να τεθούν σε επιφυλακή επίλεκτες μονάδες του στρατού και της χωροφυλακής καθώς και μονάδες τεθωρακισμένων. Πράγματι, άρματα μάχης θα συγκεντρωθούν τις επόμενες ώρες στις μονάδες κοντά στο Παρίσι.

Παράλληλα ο Ντε Γκολ, αφού εξασφαλίζει την υποστήριξη των στρατηγών των οποίων οι δυνάμεις εδρεύουν στο γαλλικό έδαφος, μυστικά από την κυβέρνηση, φεύγει από το Παρίσι προς άγνωστη κατεύθυνση. Φήμες κυκλοφορούν για πιθανή παραίτησή του ωστόσο εκείνος συναντιέται στο Μπάντεν-Μπάντεν με τον αρχιστράτηγο Μασί και τους άλλους στρατηγούς, οι οποίοι ήσαν επικεφαλής των γαλλικών ενόπλων δυνάμεων, που στάθμευαν στη Γερμανία μετά την ήττα της τελευταίας στον Β' παγκόσμιο Πόλεμο.

Ο Ντε Γκολ φέρεται να ρώτησε: *"Ο στρατός σας είναι ετοιμοπόλεμος;"* και οι στρατηγοί απάντησαν καταφατικά, υποσχόμενοι ότι ο στρατός θα υπακούσει σε οποιαδήποτε νόμιμη κυβέρνηση, δηλαδή στον Ντε Γκολ.

Ωστόσο ο ίδιος ο Μασί απάντησε: *"Στρατηγέ μου, ο στρατός ήταν εκείνος που στο παρελθόν πλήρωσε το τίμημα για συγκεκριμένα πολιτικά δράματα. Σήμερα, που ξανά μας απευθύνετε έκκληση για βοήθεια, θα πρέπει να αποφυλακιστούν εκείνοι οι οποίοι έχουν ήδη πληρώσει ακριβά το γεγονός πως πήραν συγκεκριμένες υποσχέσεις τοις μετρητοίς"*, και συμπλήρωσε: *"Στρατηγέ μου, πότε θα αποφυλακίσετε τον Σαλάν;"*

Ο στρατηγός Σαλάν, παρότι είχε βοηθήσει το 1958 τον Ντε Γκολ να καταλάβει την εξουσία, το 1961 οργάνωσε πραξικόπημα στην Αλγερία εναντίον του Ντε Γκολ επικεφαλής του ORGANISATION DE L' ARMEE SECRETE (OAS). Ο Σαλάν συνελήφθη στην Αλγερία και κατόπιν καταδικάστηκε από Ειδικό Στρατιωτικό Δικαστήριο στο Παρίσι σε ισόβια κάθειρξη, που επικύρωσε και ο ίδιος ο Ντε Γκολ.

Ακόμη και στο Μπάντεν-Μπάντεν ο Ντε Γκολ δε θέλει να υποχωρήσει εύκολα και απαντά: *"Έχετε δίκιο. Θα το σκεφτώ. Όλα θα γίνουν στην ώρα τους. Το κοινοβούλιο μπορεί να συζητήσει το θέμα"*. Βέβαια το κοινοβούλιο είχε ήδη συζητήσει το θέμα από το Μάρτιο, όταν όλα τα κόμματα πλην του κομμουνιστικού είχαν ζητήσει αμνηστία για τους τελευταίους από τους 3631 καταδικασθέντες του OAS και ο Ντε Γκολ είχε αρνηθεί.

Ο Ντε Γκολ, παρότι σύμφωνα με διάφορες πηγές, πιστεύει εκείνη την ώρα πως στόχος της απογευματινής διαδήλωσης των κομμουνιστών μπορεί να 'ναι το ίδιο το Μέγαρο των Ηλυσίων και έχει πάρει τα μέτρα του και για την περίπτωση που το προεδρικό μέγαρο πέσει στα χέρια των εξεγερμένων, διαπραγματεύεται σκληρά.

Επιστρέφοντας από το Μπάντεν-Μπάντεν, ολοκληρώνει τον κύκλο των επαφών του με τη στρατιωτική ηγεσία και στις 6.00 μ.μ. αποσύρεται στο εξοχικό του στο Κολομπέ!

Ο Μαντές Φρανς αποδέχεται να συμμετάσχει σε μεταβατική κυβέρνηση με την προϋπόθεση να είναι σύμφωνη όλη η αριστερά. Ο κεντρώος Λεκανί και η CFDT αποδέχονται τη λύση Μαντές Φρανς.

250.000 - 500.000 άτομα κατεβαίνουν στο δρόμο στην απογευματινή διαδήλωση του Κομμουνιστικού Κόμματος και της CGT, η οποία όχι μόνο δεν έχει στόχο της την κατάληψη των... χειμερινών ανακτόρων, αλλά και πραγματοποιείται δίχως ν'ανοίξει ρουθούνι.

Η συνέχεια (και το τέλος) στο επόμενο

«Κατ' αρχήν μην υπακούς:...»

μ.μ.ε.: Οι βέβηλοι εισέβαλαν! Το Πανεπιστήμιο έπεσε για άλλη μια φορά θύμα τους: τα αγόρια έκαναν επιδρομή στο κτίριο των κοριτσιών, στο οποίο η πρόσβαση ήταν αυστηρά περιορισμένη. Πρόκειται για το μεγαλύτερο σκάνδαλο που δημιούργησαν ποτέ βέβηλοι στο ίδρυμα μετά την εξέγερση των φοιτητών το 1973... Η πρυτανική αρχή του Πανεπιστημίου δεν παρέλειψε να ενημερώσει για το θλιβερό περιστατικό την κοινή γνώμη και, αφού εντόπισε τους δράστες, παρόντος και του δημάρχου, συγκάλεσε πειθαρχικό συμβούλιο...

Πρύτανης: Ποιο είναι το καθήκον ολόκληρης της εκπαίδευσης;

Βέβηλος: Να μετατρέψει τους ανθρώπους σε μηχανές «με πρωτοβουλία». Δήμαρχος: Ποια είναι τα μέσα γι' αυτό;

Βέβηλος: Ο άνθρωπος πρέπει να μάθει να πλήττει.

Καθηγητής Ψυχολογίας: Πώς επιτυγχάνεται αυτό;

Βέβηλος: Μέσω της έννοιας του καθήκοντος.

Καθηγητής Κοινωνιολογίας: Ποιος χρησιμεύει σαν πρότυπο;

Βέβηλος: Ο εκπαιδευτικός του μέλλοντος, που θα διδάσκει την εντατική εργασία.

καθηγητής Le Fair: Μπορώ να βεβαιώσω ότι το κλίμα που επικρατεί στο τμήμα των Ελευθέρων Σπουδών είναι ασυνήθιστο για το πανεπιστήμιο. Κάθε Παρασκευή στο γραφείο μου γίνεται ένα συμπόσιο από βοηθούς και φοιτητές. Πίνουμε ένα εξαιρετικό κρασί Σαντορίνης, που το φέρνει μια βοηθός. Φυσικά, ανάμεσα στους φοιτητές είναι και ο Δανιήλ Κονβετίδης. Μια μέρα, δεν θυμάμαι πότε ακριβώς, έγιναν κάποια επεισόδια. Η διοίκηση απέδωσε αυτά τα επεισόδια στην ανατρεπτική επίδραση των παραδόσεών μου σχετικά με τη σεξουαλικότητα.

Βέβηλος: Μερικοί έβαλαν στο μυαλό τους να με υπερασπίσουν, πιστεύοντας -τελείως άστοχα- ότι αφού τους έφτυσα, θα μπορούσα να γίνω αρκετά εμφανίσιμος, άξιος υπεράσπισης. Κάτι τέτοια μου προκαλούν μόνο το γέλιο. Παρά την επιμονή τους στο μαζοχισμό, αυτοί οι αριβίστες δεν θα μπορούσαν ούτε καν να μπαλώσουν το Πανεπιστήμιο. Κύριε Le Fair, σας γράφω στ' αρχίδια μου.

Le Fair (σε κατ' ιδίαν συζητήσεις): Εγώ γνώρισα το Ραούλ στον Γκυ. Τις σχέσεις μας και κατόπιν τις προστριβές μας πρέπει να τις δω σαν μια ερωτική ιστορία που δεν είχε καλό τέλος. Η καθημερινή ζωή παρόλη τη φτώχεια της, περιέχει έναν ορισμένο αριθμό φάσεων που η καθεμιά έχει τα χαρακτηριστικά της, τη συναισθηματική της τονικότητα, τη μνήμη της, τη φάση του έρωτα, τη φάση της ανάπαυσης, τη φάση της χαράς και της δράσης, τη φάση της γνώσης -η τελευταία είναι κι αυτή μία ανάμεσα στις άλλες, που δεν έχει κανείς το δικαίωμα να τη θεωρήσει πρωταρχική και αποκλειστική, αλλά μόνο μια φάση, όπως εκείνη του έρωτα ή της θεωρησιακής ευχαρίστησης. Αυτοί και η ομάδα τους δέχτηκαν αυτή τη θεωρία.

Προλετάριος: Για να επινοήσεις καταστάσεις τι δρόμο πρέπει ν' ακολουθήσεις;

Le Fair (σε κατ' ιδίαν συζητήσεις): Να βαθύνεις τις φάσεις, να συγκεντρώσεις γύρω τους τις στιγμές, κατόπιν να τις μεταμορφώσεις, ν' αποκεντρώσεις τις ίδιες τις φάσεις. Δημιουργείται πάντοτε μια σύνδεση ανάμεσα στην κριτική της καθημερινής ζωής, στην έννοια του σχεδίου, της κατάστασης και της ανατροπής, διαμέσου της απόρριψης της προκατασκευασμένης ζωής που προγραμματίζεται από τον καπιταλισμό.

...Γράφε λοιπόν στους τοίχους» (Νόμος της 10ης Μάη '68)

μ.μ.ε.: Ο Κύριος Ζα-κενό, του προτύπου Λυκείου γράφει: «Θεωρώ καθήκον μου μπροστά στο γενικό συμφέρον να σας αναγγείλω (...) Δεν είναι πια καιρός για επιείκεια, και οι επαίσχυντες αλλοιώσεις των μνημείων των νεκρών, των εκκλησιών, των μοναστηριών, των κρατικών κτιρίων κ.λ.π. τις οποίες προκάλεσαν, είναι πράξεις απόλυτα απαράδεκτες. Αφού εισέδυσαν λαθραία μέσα στο κτίριό μας, τη νύχτα, βάλθηκαν να κολλάνε μια τριακοσαριά αφίσες, προκηρύξεις, τραγούδια, σχέδια κ.λ.π. Οι ζημιές όμως που έκαναν οφείλονται κυρίως στο συστηματικό μουντζούρωμα με μπογιά των τοίχων του μεγάλου κολεγίου και του τεχνικού κολεγίου». Ο κύριος Ζα-κενό θεωρεί καθήκον του να ξεσηκώσει την κοινή γνώμη ενάντια σ' αυτές τις «βανδαλιστικές ενέργειες».

από κατάληψη σχολείου: Ένα πανό συμβούλευε: *«Μη λέτε πια, κύριε παιδαγωγέ. Να, λέτε, ψόφα κάθαρμα!»*. Ένα άλλο υπενθύμιζε ότι *«και ο ίδιος ο παιδαγωγός πρέπει να διαπαιδαγωγηθεί»*. Αυτή η κατάληψη ήταν σημαντική γιατί, ακόμα κι αν οι κάθε είδους παιδαγωγοί ένοιωσαν προσβλημένοι και ταπεινωμένοι μέσα στο δύστυχο επάγγελμά τους, πολλά στοιχεία από το προσωπικό, εργάτες και τεχνικοί επωφελήθηκαν από την ευκαιρία για να απαιτήσουν τη διαχείριση του τόπου εργασίας τους, και έλαβαν ενεργό μέρος. Η επιτροπή κατάληψης που εκπροσωπούσε εξ ίσου όλες τις μερίδες του προσωπικού βρέθηκε στα χέρια των επαναστατών. Ένας από τους βέβηλους εκλέχτηκε σαν υπεύθυνος της επιτροπής τάξης. Όλοι ήταν ευχαριστημένοι απ' αυτή την εκλογή, ακόμα και οι παιδαγωγοί.

από προκήρυξη καταληψιών μαθητών: Μας δώσατε τις συμβουλές σας, είδατε τους γονείς μας, είπατε: *«αν ήταν γιος μου»*. Έχετε δουλέψει σκληρά, τα πιάσατε όλα από την αρχή πάλι, προετοιμάσατε σειρές μαθημάτων, κανονίσατε επισκέψεις, εκδρομές, μας δώσατε περιλήψεις... Ήπιαμε καφέ μαζί, κατεβήκατε σε απεργία, φωνάξατε, κραυγάσατε, αλλά τίποτα δεν άλλαξε. Χρόνο με το χρόνο η κοινωνική κρεατομηχανή μάς καταβροχθίζει. Καθηγητές, ιδού το εμπόδιο που πρέπει να ξεπεράσετε -αλλά αν δε βοηθήσετε, αν εγκαταλείψετε, αν προδώσετε... τίποτα, δε θα πούμε τίποτα. Το ίδιο το βλέμμα μας θα μιλήσει.

άποψη συντρόφου: στον αντίποδα της «συμπαθούς» διαμαρτυρίας υπάρχουν οι «κακοί» μαθητές, οι «ασυνείδητοι» καταληψίες, που αφενός ξέρουν ότι το μικροαστικό όνειρο είναι ανεδαφικό, ότι οι περισσότεροι άνθρωποι ανάμεσά τους προορίζονται για σερβιτόροι, τεχνίτες και κατώτεροι υπάλληλοι κι αφετέρου διαισθάνονταν ότι αν το κράτος δαπανήσει λεφτά για την παιδεία θα το κάνει μόνο και μόνο για να τους στρώσει στο μεροκάματο. Αυτοί παίζουν το μεγαλύτερο ρόλο στο ξεκίνημα των καταλήψεων.

μ.μ.ε.: Πρέπει να καταγγείλει όλος ο πολιτικός κόσμος τις «πράξεις κομάντος που γίνονται από μια ομάδα αναρχικών και «βέβηλων», που ένα σύνθημά τους μολύνει, με τεράστια γράμματα, την πρόσοψη της σχολής: *«Κάτω η μισθωτή εργασία!»*. Η δράση αυτών των σαράντα περιθωριακών ήταν εδώ και βδομάδες να «επεμβαίνουν» μέσα στα αμφιθέατρα, μέσα στα εργαστήρια... να καταλαμβάνουν τα κτίρια και ενδεχομένως να σκεπάζουν τους τοίχους με γιγαντιαίες επιγραφές. Πώς έγινε δυνατό μια σαρανταριά ανεύθυνα στοιχεία να μπορέσουν να προκαλέσουν τόσο σοβαρές αποφάσεις που αφορούσαν φοιτητές και μαθητές;

καταληψίας: Αυτή τη μέρα επεμβαίνουν στον αγώνα οι πρώτοι νέοι των προαστίων, γυμνασιόπαιδα και άνεργοι που είχαν οργανώσει από το πρωί σημαντικές διαδηλώσεις. Και ήδη το γεγονός ότι αυτοί χτυπήθηκαν με την αστυνομία φωνάζοντας *«όλοι μαζί!»* σήμανε το τέλος μιας ολόκληρης περιόδου. Οχτώ μέρες μετά, αυτοί οι ίδιοι, πολιτικοποιημένοι, βρίσκονται δίπλα μας. Ο πρύτανης κι οι αστυνομικοί του νόμισαν ότι μπορούσαν να πιαστούν απ' αυτή την αφορμή για να ξεσπαθώσουν. Η αστυνομία και η μηχανοκίνητη χωροφυλακή εισέβαλαν χωρίς να συναντήσουν αντίσταση. Περικυκλωθήκαμε μέσα στην αυλή.

από «συνεννόηση» συνδικαλιστών: Μετά και από τα χθεσινά επεισόδια στόχος του συλλαλητηρίου παραμένει η προάσπιση της δημοκρατικής ομαλότητας. Πρέπει ταυτόχρονα να φροντίσουμε να αποφευχθεί η ανάμειξη του κόσμου μέσα στο συλλαλητήριο. Το συλλαλητήριο πρέπει να ξεκινήσει το συντομότερο για να μην μας πάρει πολύ αργά και έχουμε ξανά τα γνωστά επεισόδια από τους γνωστούς κύκλους της ανωμαλίας.

από περιοδικό του «χώρου»: η σύγκρουση δεν περιορίστηκε στο Πολυτεχνείο και στους γύρω δρόμους, αλλά φωτιές, οδοφράγματα, συμπλοκές με την αστυνομία, επιθέσεις σε δημόσια κτίρια και τράπεζες, σημειώθηκαν από την πλατεία Βικτωρίας και την οδό Φυλής έως τη λεωφόρο Αμαλίας και το Ζάππειο, και από το πνευματικό κέντρο του δήμου και την Πανεπιστημίου έως την πλατεία Κουμουνδούρου και Βάθης (με επίκεντρο βέβαια την Ομόνοια αρχικά, και το χώρο γύρω από το Πολυτεχνείο αργά το βράδυ).

άποψη συντρόφου: Οι μαθητές και οι φοιτητές υπερέβησαν τους ρόλους και τα αιτήματα που τους περιόριζαν, και ενώθηκαν με όλους τους μητροπολιτικούς προλετάριους για να πάρουν την πόλη.

από προκήρυξη εξεγερμένων: Η κυβέρνηση -κατά την τακτική όλων των κυβερνήσεων από τη δεκαετία του '60- απέδωσε τα γεγονότα σε *«αναρχικά και εξτρεμιστικά στοιχεία»* ΟΧΙ ΚΥΡΙΟΙ ΨΕΥΤΕΣ Στα επεισόδια συμμετείχαν άνεργοι, μαθητές, φοιτητές κατά κύριο λόγο ΕΙΜΑΣΤΑΝ ΕΚΕΙ ΚΑΙ ΞΕΡΟΥΜΕ

από συζήτηση μετά από συνέλευση: Έλεγε ότι το πανεπιστημιακό πρόβλημα είχε πια ξεπεραστεί κι *«ότι οι εξετάσεις καταργήθηκαν από τα οδοφράγματα»*. Ζήτησε από τη συνέλευση να πάρει θέση για την απελευθέρωση όλων των εξεγερμένων, συμπεριλαμβανομένων όσων συνελήφθησαν για λεηλασία. Έδειξε ότι το μόνο μέλλον του κινήματος ήταν μαζί με τους εργαζόμενους, τους προσωρινούς και τους άνεργους, όχι «στην υπηρεσία τους» αλλά στο πλευρό τους. Δήλωσε ότι δεν θα μπορούσαμε να καταπολεμήσουμε την παρούσα αλλοτρίωση παραβλέποντας αυτές του παρελθόντος, ούτε αυτές που προετοιμάζονται για αύριο. Κατάγγειλε μια αστυνομική αρχή ίδιας φύσης μέσα στις ιεραρχικές σχέσεις με τους καθηγητές.

καταληψίας: Στην πραγματικότητα λίγοι εργαζόμενοι ήρθαν μέσα στις καταλήψεις. Όμως ακριβώς επειδή δηλώθηκαν ανοιχτές στον πληθυσμό, τα σύνορα του φοιτητικού προβλήματος και του ενδιαφερόμενου κοινού καταστράφηκαν. Και επειδή άρχισε να πραγματοποιείται μια δημοκρατική συζήτηση που αμφισβητούσε τα πάντα και θεωρούσε ότι έπρεπε να εκτελεσθούν οι αποφάσεις που πάρθηκαν, έγινε ένας φάρος για τους προλετάριους σ' όλη τη χώρα: τους έδειξε τις ίδιες τους τις δυνατότητες.

άλλος καταληψίας: μολονότι είμαστε σε θέση να συσχετίσουμε την αδυναμία μας με την υποτακτικότητα των εργαζόμενων, οι οποίοι παράγουν με απάθεια τα μέσα της ίδιας της καταπίεσής τους, κάνουμε το συσχετισμό αυτό εντελώς θεωρητικά και είμαστε ανίκανοι να τον μεταφράσουμε στην πραγματικότητα. Στις καταλήψεις μας, έχουμε συνείδηση του εαυτού μας σαν ζωντανή ύπαρξη, έχουμε συνείδηση της δύναμής μας να μεταμορφώσουμε την καθημερινή μας ζωή. Είμαστε ικανοί να καθορίσουμε ένα συλλογικό στόχο και να τον επιδιώξουμε. Αλλά δεν μπορούμε να επεκτείνουμε αυτή την εξουσία πέρα από εδώ.

προκήρυξη συνδικάτων: ΕΡΓΑΤΕΣ ΠΡΟΣΟΧΗ! Εδώ και μερικούς μήνες έχουν δημοσιευθεί διάφορα κείμενα από στοιχεία που ανήκουν σ' ένα περιβάλλον ξένο προς την εργατική τάξη. Οι τίτλοι μπορεί να ποικίλουν, αλλά τα περιεχόμενα έχουν ένα κοινό στόχο: να οδηγήσουν τους εργαζόμενους μακριά από τα συνδικάτα και να προκαλέσουν διασπάσεις στις γραμμές τους, προκειμένου να τους αποδυναμώσουν.

Είναι λοιπόν σημαντικό να μην επιτρέψουμε σ' αυτούς τους ανθρώπους να έλθουν στους τόπους εργασίας μας, να μολύνουν τις συνδικαλιστικές μας οργανώσεις.

περιγραφή πορείας από εφημερίδα του «χώρου»: Μια ομάδα διαδηλωτών αρχίζει να φωνάζει: *«οι χώροι εργασίας στους εργαζόμενους»*. Το σύνθημα διαδίδεται αστραπιαία ανάμεσα στο πλήθος. Οι άνθρωποι μιλούν ελεύθερα. Δεν είναι μέλη του κόμματος. Πιστεύουν ότι οι συνεχείς αναφορές σε προβοκάτορες είναι λίγο τραβηγμένες από τα μαλλιά. Αλλά τα μηχανήματα της δουλειάς πρέπει να προστατευτούν. Αντιπαραβάλλουμε τις ανοιχτές πόρτες των άλλων καταλήψεων με τους σύρτες και τις βαριές κλειδαριές στους τόπους εργασίας. Συζητάμε για σχέδια, για το πώς θ' αναπτυχθεί το κίνημα. Ακόμη και ένα κατειλημμένο εργοστάσιο, θα ήταν ένα γκέτο, αν παρέμενε κλειστό (απομονώντας τους πιο μαχητικούς).

άποψη συντρόφου: Οι βανδαλιστικές ενέργειες που χαρακτήρισαν την αρχή του κινήματος, επαναλήφτηκαν, ακόμα, πιο βίαια, στο τέλος του, μαρτυρώντας έτσι την άρνηση της ήττας και την αποφασιστική διάθεση συνέχισης του αγώνα.

άποψη άλλου συντρόφου: Το πρόβλημα είναι ότι μια εξουσιαστική κοινωνία με την οργάνωση της σημερινής, δεν ανατρέπεται από τέτοιες εξεγέρσεις και μόνο. Καθώς έχει αποικιοποιήσει τη συνείδηση του σύγχρονου προλετάριου, χρειάζεται ένας αγώνας και στην κατεύθυνση της αποαποικιοποίησης, δηλαδή ένας αγώνας πολιτιστικός.

από τραγούδι του Μάη:
«Τώρα που οι εξεγερμένοι
Γυρνάνε στην επιβίωση
Στην πλήξη, στην καταναγκαστική εργασία
Στις ιδεολογίες
Θα σπείρουμε για ευχαρίστησή μας
Κι άλλα λουλούδια του Μάη που θα
βγάλουνε καρπούς
Κι αυτό για ν' αποδείξουμε Καρμέλα
Ότι η Κομμούνα ζει»

Επιμέλεια: Β. Ε.